

૧ કરિન્થિન: પત્રં

I યાવન્ત: પવિત્રા લોકા: સ્વેષામ્ અસ્માકઞ્ચ વસતિસ્થાનેષ્વસ્માકં પ્રભો ર્થીશો: પ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના પ્રાર્થયન્તે તૈ: સહાહૂતાનાં પ્રીષ્ટેન યીશુના પવિત્રીકૃતાનાં લોકાનાં ચ ઈશ્વરીયધર્મસમાજઃ કરિન્થનગરે વિદ્યતે

II તં પ્રતીશ્વરસ્યેચ્છયાહૂતો યીશુપ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિત: પૌલ: સોસ્થિનિનામા ભ્રાતા ચ પત્રં લિખતિ।

III અસ્માકં પિત્રેશ્વરેણ પ્રભુના યીશુપ્રીષ્ટેન ચ પ્રસાદ: શાન્તિશ્ચ યુષ્મભ્યં દીયતાં।

IV ઈશ્વરો યીશુપ્રીષ્ટેન યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રસાદં પ્રકાશિતવાન્, તસ્માદહં યુષ્મન્નિમિત્તં સર્વદા મદીયેશ્વરં ધન્યં વદામિ।

V પ્રીષ્ટસમ્બન્ધીયં સાક્ષ્યં યુષ્માકં મધ્યે યેન પ્રકારેણ સપ્રમાણમ્ અભવત્

VI તેન યૂયં પ્રીષ્ટાત્ સર્વવિધવક્તૃતાજ્ઞાનાદીનિ સર્વધનાનિ લબ્ધવન્ત:।

VII તતોડસ્મત્પ્રભો ર્થીશુપ્રીષ્ટસ્ય પુનરાગમનં પ્રતીક્ષમાણાનાં યુષ્માકં કસ્યાપિ વરસ્યાભાવો ન ભવતિ।

VIII અપરમ્ અસ્માકં પ્રભો ર્થીશુપ્રીષ્ટસ્ય દિવસે યૂયં ચન્નિર્દોષા ભવેત તદર્થં સએવ યાવદન્તં યુષ્માન્ સુસ્થિરાન્ કરિષ્યતિ।

IX ચ ઈશ્વર: સ્વપુત્રસ્યાસ્મત્પ્રભો ર્થીશુપ્રીષ્ટસ્યાંશિન: કર્તુ યુષ્માન્ આહૂતવાન્ સ વિશ્વસનીય:।

X હે ભ્રાતર:, અસ્માકં પ્રભુયીશુપ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના યુષ્માન્ વિનયેડહં સર્વે યુષ્માભિરેકઙ્ગપાણિ વાક્યાનિ કથ્યન્તાં યુષ્મન્મધ્યે ભિન્નસહ્જાતા ન ભવન્તુ મનોવિચારયોરૈક્યેન યુષ્માકં સિદ્ધત્વં ભવતુ।

XI હે મમ ભ્રાતરો યુષ્મન્મધ્યે વિવાદા જાતા ઇતિ વાર્તામિહં કલોચ્યા: પરિજનૈર્જાપિત:।

XII મમાભિપ્રેતમિદં યુષ્માકં કશ્ચિત્ કશ્ચિદ્ વદતિ પૌલસ્ય શિષ્યોડહમ્ આપલ્લો: શિષ્યોડહં કૈફા: શિષ્યોડહં પ્રીષ્ટસ્ય શિષ્યોડહમિતિ ચા

XIII ખ્રીષ્ટસ્ય કિં વિભેદઃ કૃતઃ? પૌલઃ કિં યુષ્મત્કૃતે કુશે હતઃ? પૌલસ્ય નામ્ના વા યૂયં કિં મજ્જિજતાઃ?

XIV ક્રિષ્ચગાયૌ વિના યુષ્માકં મધ્યેડન્યઃ કોડપિ મયા ન મજ્જિજત ઇતિ હેતોરહમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદામિ

XV એતેન મમ નામ્ના માનવા મયા મજ્જિજતા ઇતિ વક્તું કેનાપિ ન શક્યતો

XVI અપરં સ્તિક્ષાનસ્ય પરિજ્ઞના મયા મજ્જિજતાસ્તદન્યઃ કશ્ચિદ્ યન્મયા મજ્જિજતસ્તદહં ન વેક્ષિ

XVII ખ્રીષ્ટેનાહં મજ્જિજનાર્થં ન પ્રેરિતઃ કિન્તુ સુસંવાદસ્ય પ્રચારાર્થમેવ; સોડપિ વાક્પટુતયા મયા ન પ્રચારિતવ્યઃ; યતસ્તથા પ્રચારિતે ખ્રીષ્ટસ્ય કુશે મૃત્યુઃ ફલહીનો ભવિષ્યતિ

XVIII યતો હેતો યે વિનશ્યન્તિ તે તાં કુશસ્ય વાર્તા પ્રલાપમિવ મન્યન્તે કિન્તુ પરિત્રાણં લભમાનેષ્વસ્માસુ સા ઈશ્વરીયશક્તિસ્વરૂપા

XIX તસ્માદિત્યં લિખિતમાસ્તે, જ્ઞાનવતાન્તુ યત્ જ્ઞાનં તન્મયા નાશયિષ્યતો વિલોપયિષ્યતે તદ્વદ્ બુદ્ધિર્બદ્ધિમતાં મયા

XX જ્ઞાની કુત્ર? શાસ્ત્રી વા કુત્ર? ઇહલોકસ્ય વિચારતત્પરો વા કુત્ર? ઇહલોકસ્ય જ્ઞાનં કિમીશ્વરેણ મોહીકૃતં નહિ?

XXI ઈશ્વરસ્ય જ્ઞાનાદ્ ઇહલોકસ્ય માનવાઃ સ્વજ્ઞાનેનેશ્વરસ્ય તત્ત્વબોધં ન પ્રાપ્તવન્તસ્તસ્માદ્ ઈશ્વરઃ પ્રચારરૂપિણા પ્રલાપેન વિશ્વાસિનઃ પરિત્રાતું રોચિતવાન્

XXII ચિહ્નદીયલોકા લક્ષણાનિ દિદ્શુઃ ભિન્નદેશીયલોકાસ્તુ વિદ્યાં મૃગયન્તે,

XXIII વયઞ્ચ કુશે હતં ખ્રીષ્ટં પ્રચારયામઃ। તસ્ય પ્રચારો ચિહ્નદીયૈર્વિદ્ધિ ઇવ ભિન્નદેશીયૈશ્ચ પ્રલાપ ઇવ મન્યતે,

XXIV કિન્તુ ચિહ્નદીયાનાં ભિન્નદેશીયાનાઞ્ચ મધ્યે યે આહૂતાસ્તેષુ સ ખ્રીષ્ટ ઈશ્વરીયશક્તિરિવેશ્વરીયજ્ઞાનમિવ ય પ્રકાશતો

XXV યત ઈશ્વરે યઃ પ્રલાપ આરોપ્યતે સ માનવાતિરિક્તં જ્ઞાનમેવ યચ્ચ દૌર્બલ્યમ્ ઈશ્વર આરોપ્યતે તત્ માનવાતિરિક્તં બલમેવા

XXVI હે ભ્રાતરઃ, આહૂતયુષ્મદ્ગણો યષ્માભિરાલોક્યતાં તન્મધ્યે સાંસારિકજ્ઞાનેન જ્ઞાનવન્તઃ પરાક્રમિણો વા કુલીના વા બહવો ન વિદ્યન્તો

XXVII યત ઈશ્વરો જ્ઞાનવતસ્ત્રપયિતું મૂર્ખલોકાન્ રોચિતવાન્ બલાનિ ય ત્રપયિતુમ્ ઈશ્વરો દુર્બ્બલાન્ રોચિતવાન્

XXVIII તથા વર્તમાનલોકાન્ સંસ્થિતિભ્રષ્ટાન્ કર્તુમ્ ઈશ્વરો જગતોડપકૃષ્ટાન્ હેયાન્ અવર્તમાનાંશ્ચાભિરોચિતવાન્

XXIX તત ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ કેનાપ્યાત્મશ્લાઘા ન કર્તવ્યા

XXX યૂયન્ન તસ્માત્ પ્રીષ્ટે યીશૌ સંસ્થિતિં પ્રાપ્તવન્તઃ સ ઈશ્વરાદ્ યુષ્માકં જ્ઞાનં પુણ્યં પવિત્રત્વં મુક્તિશ્ચ જાતા

XXXI અતએવ ચદ્વદ્ લિખિતમાસ્તે તદ્વત્, યઃ કશ્ચિત્ શ્લાઘમાનઃ સ્યાત્ શ્લાઘતાં પ્રભુના સ હિં

II

I હે ભ્રાતરો યુષ્મત્સમીપે મમાગમનકાલેડહં વક્તૃતાયા વિદ્યાયા વા નૈપુણ્યેનેશ્વરસ્ય સાક્ષ્યં પ્રચારિતવાન્ તન્નહિં;

II યતો યીશુપ્રીષ્ટં તસ્ય કુશે હતત્વન્ન વિના નાન્યત્ કિમપિ યુષ્મન્મધ્યે જ્ઞાપયિતું વિહિતં બુદ્ધવાન્

III અપરજ્ઞાતીવ દૌર્બ્બલ્યભીતિકમ્પયુક્તો યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધમાસાં

IV અપરં યુષ્માકં વિશ્વાસો યત્ માનુષિકજ્ઞાનસ્ય ફલં ન ભવેત્ કિન્ત્વીશ્વરીયશક્તેઃ ફલં ભવેત્,

V તદર્થ મમ વક્તૃતા મદીયપ્રચારશ્ચ માનુષિકજ્ઞાનસ્ય મધુરવાક્યસમ્બલિતૌ નાસ્તાં કિન્ત્વાત્મનઃ શક્તેશ્ચ પ્રમાણયુક્તાવાસ્તાં

VI વયં જ્ઞાનં ભાષામહે તસ્ય સિદ્ધલોકૈર્ જ્ઞાનમિવ મન્યતે, તદિહલોકસ્ય જ્ઞાનં નહિ, ઇહલોકસ્ય નશ્વરાણામ્ અધિપતીનાં વા જ્ઞાનં નહિ;

VII કિન્તુ કાલાવસ્થાયાઃ પૂર્વસ્માદ્ યત્ જ્ઞાનમ્ અસ્માકં વિભવાર્થમ્ ઈશ્વરેણ નિશ્ચિત્ય પ્રચ્છન્નં તન્નિગૂઢમ્ ઈશ્વરીયજ્ઞાનં પ્રભાષામહે

VIII ઇહલોકસ્યાધિપતીનાં કેનાપિ તત્ જ્ઞાનં ન લબ્ધં, લબ્ધે સતિ તે પ્રભાવવિશિષ્ટં પ્રભું કુશે નાહનિષ્યન્

IX तद्भल्लिषितमास्ते, नेत्रेण क्कापि नो दृष्टं कर्णेनापि य न श्रुतां मनोमध्ये तु कस्यापि न प्रविष्टं कदापि यत्। ईश्वरे प्रीयमाणानां कृते तत् तेन सञ्चितं।

X अपरमीश्वरः स्वात्मना तदस्माकं साक्षात् प्राकाशयत्; यत आत्मा सर्वमेवानुसन्धते तेन येश्वरस्य मर्मतत्त्वमपि बुध्यते।

XI मनुजस्यान्तःस्थमात्मानं विना केन मनुजेन तस्य मनुजस्य तत्त्वं बुध्यते? तद्ददीश्वरस्यात्मानं विना केनापीश्वरस्य तत्त्वं न बुध्यते।

XII वयञ्चोऽल्लोकस्यात्मानं लब्धवन्तस्तन्नहि किन्त्वीश्वरस्यैवात्मानं लब्धवन्तः, ततो हेतारीश्वरेण स्वप्रसादाद् अस्मभ्यं यद् यद् दत्तं तत्सर्वम् अस्माभिर्ज्ञातुं शक्यते।

XIII तय्यास्माभिर्मानुषिकज्ञानस्य वाक्यानि शिक्षित्वा कथ्यत एति नहि किन्त्वात्मतो वाक्यानि शिक्षित्वात्मिकैर्वाक्यैरात्मिकं भावं प्रकाशयद्भिः कथ्यते।

XIV प्राणी मनुष्य ईश्वरीयात्मनः शिक्षां न गृह्णाति यत आत्मिकवियारेण सा वियार्यति हेतोः स तां प्रलापमिव मन्यते बोद्धुञ्च न शक्नोति।

XV आत्मिको मानवः सर्वाणि वियारयति किन्तु स्वयं केनापि न वियार्यते।

XVI यत ईश्वरस्य मनो ज्ञात्वा तमुपदेष्टुं कः शक्नोति? किन्तु प्रीष्टस्य मनोऽस्माभिर्लब्धं।

III

I हे भ्रातरः, अहमात्मिकैरिव युष्माभिः समं सम्भाषितुं नाशकनवं किन्तु शारीरिकायारिभिः प्रीष्टधर्मे शिशुतुल्यैश्च जनैरिव युष्माभिः सह समभाषे।

II युष्मान् कठिनलक्ष्यं न भोजयन् द्रुग्धम् अपाययं यतो यूयं लक्ष्यं ग्राहीतुं तदा नाशकनुत एदानीमपि न शक्नुथ, यतो हेतोरधुनापि शारीरिकायारिणो आध्वे।

III युष्मन्मध्ये मात्सर्यविवादभेदा भवन्ति ततः किं शारीरिकायारिणो नाध्वे मानुषिकमार्गेण य न यरथ?

IV पौलस्यालमित्यापल्लोरलमिति वा यद्वाक्यं युष्माकं कैश्चित् कैश्चित् कथ्यते तस्माद् यूयं शारीरिकाचारिणो न भवथ?

V पौलः कः? आपल्लो वा कः? तौ परियारकमात्रौ तयोरेकैकस्मै य प्रभु यादृक् फलमददात् तद्धत् तयोर्द्वारा यूयं विश्वासिनो ज्ञाताः।

VI अहं रोपितवान् आपल्लोश्च निषिक्तवान् ईश्वरश्चावर्द्धयत्।

VII अतो रोपयितृसेक्तारावसारौ वर्द्धयितेश्वर एव सारः।

VIII रोपयितृसेक्तारौ य समौ तयोरेकैकश्च स्वश्रमयोग्यं स्ववेतनं लप्स्यते।

IX आवाभीश्वरेण सह कर्मकारिणौ, ईश्वरस्य यत् क्षेत्रम् ईश्वरस्य या निर्मितिः सा यूयमेवा।

X ईश्वरस्य प्रसादात् मया यत् पदं लब्धं तस्मात् ज्ञानिना गृहकारिणो मया भित्तिमूलं स्थापितं तदुपरि यान्येन निर्ययितो किन्तु येन यन्निर्ययते तत् तेन विविच्यतां।

XI यतो यीशुश्रीष्टरूपं यद् भित्तिमूलं स्थापितं तदन्यत् किमपि भित्तिमूलं स्थापयितुं केनापि न शक्यते।

XII अतद्विभित्तिमूलस्योपरि यदि केचित् स्वर्णरूपमणिषुकाष्ठतृणलान् निर्यन्वन्ति,

XIII तर्ह्येकैकस्य कर्म प्रकाशिष्यते यतः स दिवसस्तत् प्रकाशयिष्यति। यतो हतोस्तन दिवसेन वह्निमयेनोदितव्यं तत ऐकैकस्य कर्म कीदृशमेतस्य परीक्षा बहिना भविष्यति।

XIV यस्य निययनरूपं कर्म स्थासु भविष्यति स वेतनं लप्स्यते।

XV यस्य य कर्म धक्ष्यते तस्य क्षति भविष्यति किन्तु वह्निर्गतजन एव स स्वयं परित्राणं प्राप्स्यति।

XVI यूयम् ईश्वरस्य मन्दिरं युष्मन्मध्ये येश्वरस्यात्मा निवसतीति किं न ज्ञानीथ?

XVII ईश्वरस्य मन्दिरं येन विनाश्यते सोऽपीश्वरेण विनाशयिष्यते यत ईश्वरस्य मन्दिरं पवित्रमेव यूयं तु तन्मन्दिरम् आध्वे।

XVIII कोपि स्वं न वञ्चयतां। युष्माकं कश्चन येदिलोकस्य ज्ञानेन ज्ञानवानलमिति बुध्यते तर्हि स यत् ज्ञानी भवेत् तदर्थं मूढो भवतु।

XIX यस्माद्दिलोकस्य ज्ञानम् ईश्वरस्य साक्षात् मूढत्वमेवा
 अतस्मिन् लिपितमध्यास्ते, तीक्ष्णा या ज्ञानिनां बुद्धिस्तथा तान्
 धरतीश्वरः।

XX पुनश्चा ज्ञानिनां कल्पना वेत्ति परमेशो निरर्थकाः।

XXI अतमेव कोऽपि मनुजैरात्मानं न श्लाघतां यतः सर्वाणि
 युष्माकमेव,

XXII पौल वा आपल्लो वा कैफ़ा वा जगद् वा ज्जुवनं वा मरणं वा
 वर्तमानं वा भविष्यद्वा सर्वाण्येव युष्माकं,

XXIII यूयञ्च प्रीष्टस्य, प्रीष्टश्रोश्वरस्या

IV

I लोका अस्मान् प्रीष्टस्य परियारकान् ईश्वरस्य
 निगूढवाक्यधनस्याध्यक्षांश्च मन्यन्तां।

II किञ्च धनाध्यक्षेण विश्वसनीयेन भवितव्यमेतदेव लोकै र्याग्यते।

III अतो विचारयद्भि र्युष्माभिरन्यैः कैश्चिन् मनुजै र्वा मम परीक्षणं
 मयातीव लघु मन्यते ऽडमध्यात्मानं न विचारयामि।

IV मया किमप्यपराद्धमित्यहं न वेद्मि किन्त्वेतेन मम निरपराधत्वं न
 निश्चीयते प्रभुरेव मम विचारयितास्ति।

V अत उपयुक्तसमयात् पूर्वम् अर्थतः प्रभुरागमनात् पूर्वम्
 युष्माभि र्विचारो न क्रियतां। प्रभुरागत्य तिमिरेण प्रच्छन्नानि सर्वाणि
 दीपयिष्यति मनसां मन्त्राणांश्च प्रकाशयिष्यति तस्मिन् समय ईश्वराद्
 अहंकेस्य प्रशंसा भविष्यति।

VI हे भ्रातरः सर्वाण्येतानि मयात्मानम् आपल्लवञ्चोद्दिश्य
 कथितानि तस्यैतत् कारणं युयं यथा शास्त्रीयविधिमतिक्रम्य मानवम्
 अतीव नादरिष्यध्व ईत्थञ्चैकेन वैपरीत्याद् अपरेण न श्लाधिष्यध्व
 अतादृशीं शिक्षामावयोर्दृष्टान्तात् लप्स्यध्वे।

VII अपरात् कस्त्वं विशेषयति? तुभ्यं यन्न दत्त तादृशं किं धारयसि?
 अदत्तेनेव दत्तेन वस्तुना कुतः श्लाघसे?

VIII ઇદાનીમેવ યૂયં કિં તૃપ્તા લબ્ધધના વા? અસ્માસ્વવિદ્યમાનેષુ યૂયં કિં રાજત્વપદં પ્રાપ્તા:?. યુષ્માકં રાજત્વં મયાભિલષિતં યતસ્તેન યુષ્માભિ: સહ વયમપિ રાજ્યાંશિનો ભવિષ્યામઃ।

IX પ્રેરિતા વયં શેષા હન્તવ્યાશ્ચોવેશ્ચરેણ નિદર્શિતાઃ। યતો વયં સર્વ્વલોકાનામ્ અર્થતઃ સ્વર્ગીયદૂતાનાં માનવાનાઞ્ચ કૌતુકાસ્પદાનિ જાતાઃ।

X પ્રીષ્ટસ્ય કૃતે વયં મૂઢાઃ કિન્તુ યૂયં પ્રીષ્ટેન જ્ઞાનિનઃ, વયં દુર્બ્બલા યૂયઞ્ચ સબલાઃ, યૂયં સમ્માનિતા વયઞ્ચાપમાનિતાઃ।

XI વયમદ્યાપિ ક્ષુધાર્તાસ્તૃષ્ણાર્તા વસ્ત્રહીનાસ્તાડિતા આશ્રમરહિતાશ્ચ સન્તઃ

XII કર્મણિ સ્વકરાન્ વ્યાપાર્યન્તશ્ચ દુઃખૈઃ કાલં યાપયામઃ। ગર્હિતૈરસ્માભિરાશીઃ કથ્યતે દૂરીકૃતૈઃ સહ્યતે નિન્દિતૈઃ પ્રસાદ્યતે।

XIII વયમદ્યાપિ જગતઃ સમ્માર્જનીયોગ્યા અવકરા ઇવ સર્વ્વેર્મન્યામહઃ।

XIV યુષ્માન્ ત્રપયિતુમહમેતાનિ લિખામીતિ નહિ કિન્તુ પ્રિયાત્મજાનિવ યુષ્માન્ પ્રબોધયામિ।

XV યતઃ પ્રીષ્ટધર્મ્મં યદપિ યુષ્માકં દશસહસ્રાણિ વિનેતારો ભવન્તિ તથાપિ બહવો જનકા ન ભવન્તિ યતોઽહમેવ સુસંવાદેન યીશુપ્રીષ્ટે યુષ્માન્ અજનયં।

XVI અતો યુષ્માન્ વિનયેઽહં યૂયં મદનુગામિનો ભવત।

XVII ઇત્યર્થં સર્વ્વેષુ ધર્મ્મસમાજેષુ સર્વ્વત્ર પ્રીષ્ટધર્મ્મયોગ્યા યે વિદ્યયો મયોપદિશ્યન્તે તાન્ યો યુષ્માન્ સ્મારયિષ્યત્યેવમ્ભૂતં પ્રભોઃ કૃતે પ્રિયં વિશ્વાસિનઞ્ચ મદીયતનયં તીમથિયં યુષ્માકં સમીપં પ્રેષિતવાનહં।

XVIII અપરમહં યુષ્માકં સમીપં ન ગમિષ્યામીતિ બુદ્ધ્વા યુષ્માકં ક્રિયન્તો લોકા ગર્વ્વન્તિ।

XIX કિન્તુ યદિ પ્રભેરિચ્છા ભવતિ તર્હ્યહમવિલમ્બં યુષ્મત્સમીપમુપસ્થાય તેષાં દર્પધમાતાનાં લોકાનાં વાયં જ્ઞાસ્યામીતિ નહિ સામર્થ્યમેવ જ્ઞાસ્યામિ।

XX યસ્માદીશ્વરસ્ય રાજત્વં વાગ્યુક્તં નહિ કિન્તુ સામર્થ્યયુક્તં।

XXI યુષ્માકં કા વાઁછા? યુષ્મત્સમીપે મયા કિં દણ્ડપાણિના ગન્તવ્યમુત પ્રેમનમ્રતાત્મયુક્તેન વા?

V

I અપરં યુષ્માકં મધ્યે વ્યભિચારો વિદ્યતે સ ચ વ્યભિચારસ્તાદૃશો યદ્ દેવપૂજકાનાં મધ્યેડપિ તત્તુલ્યો ન વિદ્યતે ફલતો યુષ્માકમેકો જનો વિમાતૃગમનં કૃરુત ઇતિ વાર્તા સર્વત્ર વ્યાપ્તા

II તથાય યૂયં દર્પધ્માતા આદ્યે, તત્ કર્મ યેન કૃતં સ યથા યુષ્મન્મધ્યાદ્ દૂરીક્રિયતે તથા શોકો યુષ્માભિ ન ક્રિયતે કિમ્ એતત્?

III અવિદ્યમાને મદીયશરીરે મમાત્મા યુષ્મન્મધ્યે વિદ્યતે અતોડહં વિદ્યમાન ઇવ તત્કર્મકારિણો વિચારં નિશ્ચિતવાન્,

IV અસ્મત્પ્રભો યીશુપ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના યુષ્માકં મદીયાત્મનશ્ચ મિલને જાતે ડસ્મત્પ્રભો યીશુપ્રીષ્ટસ્ય શક્તે: સાહાય્યેન

V સ નર: શરીરનાશાર્થમુસ્માભિ: શયતાનો હસ્તે સમર્પયિતવ્યસ્તતોડસ્માકં પ્રભો યીશો દિવસે તસ્યાત્મા રક્ષાં ગન્તુ શક્ચતિ

VI યુષ્માકં દર્પો ન ભદ્રાય યૂયં કિમેતન્ન જાનીથ, યથા, વિકાર: કૃત્સનશક્તૂનાં સ્વલ્પકિણ્ણવેન જાયતો

VII યૂયં યત્ નવીનશક્તુસ્વરૂપા ભવેત તદર્થં પુરાતનં કિણ્ણવમ્ અવમાજ્જ્ઞંત યતો યુષ્માભિ: કિણ્ણવશૂન્યૈ ભવિતવ્યાં અપરમ્ અસ્માકં નિસ્તારોત્સવીયમેષશાવકો ય: પ્રીષ્ટ: સોડસ્મદર્થં બલીકૃતો ડભવત્

VIII અત: પુરાતનકિણ્ણવેનાર્થતો દુષ્ટતાજિઘાંસારૂપેણ કિણ્ણવેન તન્નહિ કિન્તુ સારલ્યસત્યત્વરૂપયા કિણ્ણવશૂન્યતયાસ્માભિરુત્સવ: કર્તવ્ય:|

IX વ્યાભિચારિણાં સંસર્ગો યુષ્માભિ વિહાતવ્ય ઇતિ મયા પત્રે લિખિતં

X કિન્ત્વૈહિકલોકાનાં મધ્યે યે વ્યભિચારિણો લોભિન ઉપદ્રાવિણો દેવપૂજકા વા તેષાં સંસર્ગ: સર્વથા વિહાતવ્ય ઇતિ નહિ, વિહાતવ્યે સતિ યુષ્માભિ જંગતો નિર્ગન્તવ્યમેવા

XI કિન્તુ ભ્રાતૃત્વેન વિખ્યાતઃ કશ્ચિજ્જનો યદિ વ્યભિચારી લોભી દેવપૂજકો નિન્દકો મદ્યપ ઉપદ્રાવી વા ભવેત્ તર્હિ તાદૃશેન માનવેન સહ ભોજનપાનેડપિ યુષ્માભિ ન્ કર્તવ્યે ઇત્યધુના મયા લિખિતાં

XII સમાજબહિઃસ્થિતાનાં લોકાનાં વિચારકરણે મમ કોડધિકારઃ? કિન્તુ તદન્તર્ગતાનાં વિચારણં યુષ્માભિઃ કિં ન કર્તવ્યં ભવેત્?

XIII બહિઃસ્થાનાં તુ વિચાર ઈશ્વરેણ કારિષ્યતો અતો યુષ્માભિઃ સ પાતકી સ્વમધ્યાદ્ બહિષ્ક્રિયાતાં

VI

I યુષ્માકમેકસ્ય જનસ્થાપરેણ સહ વિવાદે જાતે સ પવિત્રલોકૈ વિચારમકારયન્ કિમ્ અધાર્મિકલોકૈ વિચારયિતું પ્રોત્સહતે?

II જગતોડપિ વિચારણં પવિત્રલોકૈઃ કારિષ્યત એતદ્ યૂયં કિં ન જાનીથ? અતો જગદ્ યદિ યુષ્માભિ વિચારયિતવ્યં તર્હિ ક્ષુદ્રતમવિચારેષુ યૂયં કિમસમર્થાઃ?

III દૂતા અધ્યસ્માભિ વિચારયિષ્યન્ત ઇતિ કિં ન જાનીથ? અત ઐહિકવિષયાઃ કિમ્ અસ્માભિ ન્ વિચારયિતવ્યા ભવેયુઃ?

IV ઐહિકવિષયસ્ય વિચારે યુષ્માભિઃ કર્તવ્યે યે લોકાઃ સમિતૌ ક્ષુદ્રતમાસ્ત એવ નિયુજ્યન્તાં

V અહં યુષ્માન્ ત્રપયિતુમિચ્છન્ વદામિ યૃષ્મન્મધ્યે કિમેકોડપિ મનુષ્યસ્તાદૃગ્ બુદ્ધિમાન્નહિ યો ભ્રાતૃવિવાદવિચારણે સમર્થઃ સ્યાત્?

VI કિઞ્ચૈકો ભ્રાતા ભ્રાત્રાન્યેન કિમવિશ્વાસિનાં વિચારકાણાં સાક્ષાદ્ વિવદતે? યષ્મન્મધ્યે વિવાદા વિદન્ત એતદપિ યુષ્માકં દોષઃ!

VII યૂયં કુતોડન્યાયસહનં ક્ષતિસહનં વા શ્રેયો ન મન્યધ્વે?

VIII કિન્તુ યૂયમપિ ભ્રાતૃનેવ પ્રત્યન્યાયં ક્ષતિઞ્ચ કુરુથ કિમેતત્?

IX ઈશ્વરસ્ય રાજ્યેડન્યાયકારિણાં લોકાનામધિકારો નાસ્ત્યેતદ્ યૂયં કિં ન જાનીથ? મા વગ્ચ્યધ્વં, યે વ્યભિચારિણો દેવાચ્ચિનઃ પારદારિકાઃ સ્ત્રીવદાયારિણાઃ પુંમૈથુનકારિણસ્તસ્કરા

X લોભિનો મદ્યપા નિન્દકા ઉપદ્રાવિણો વા ત ઈશ્વરસ્ય રાજ્યભાગિનો ન ભવિષ્યન્તિ

XI यूयञ्चैवंविधा लोका आस्त किन्तु प्रभो र्थीशो नर्भनास्मदीश्वरस्यात्मना य यूयं प्रक्षाविताः पाविताः सपुण्यीकृताश्चा

XII मर्द्यं सर्व्वं द्रव्यम् अप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्व्वं छित्जनकं मर्द्यं सर्व्वमप्रतिषिद्धं तथाप्यहं कस्यापि द्रव्यस्य वशीकृतो न भविष्यामि

XIII उदराय भक्ष्याणि भक्ष्येभ्यश्चोदरं, किन्तु भक्ष्योदरे ईश्वरेण नाशयिष्येते; अपरं देहो न व्यभियाराय किन्तु प्रभवे प्रभुश्च देहाय

XIV यश्चेश्वरः प्रभुमुत्थापितवान् स स्वशक्त्यास्मानप्युत्थापयिष्यति

XV युष्माकं यानि शरीराणि तानि प्रीष्टस्याङ्गानीति किं यूयं न ज्ञानीथ? अतः प्रीष्टस्य यान्यङ्गानि तानि मयापहत्य वेश्याया अङ्गानि किं कारिष्यन्ते? तन्न भवतु।

XVI यः कश्चिद् वेश्यायाम् आसज्यते स तथा सडैकदेहो भवति किं यूयमेतन्न ज्ञानीथ? यतो लिपितमास्ते, यथा, तौ द्वौ जनावेकाङ्गौ भविष्यतः।

XVII मानवा यान्यन्यानि क्लुषाणि कुर्व्वते तानि वपुर्न समाविशन्ति किन्तु व्यभियारिणा स्वविग्रहस्य विरुद्धं कल्मषं क्रियते।

XVIII मानवा यान्यन्यानि क्लुषाणि कुर्व्वते तानि वपुर्न समाविशन्ति किन्तु व्यभियारिणा स्वविग्रहस्य विरुद्धं कल्मषं क्रियते।

XIX युष्माकं यानि वपुंसि तानि युष्मदन्तःस्थितस्येश्वराल्लब्धस्य पवित्रस्यात्मनो मन्दिराणि यूयञ्च स्वेषां स्वामिनो नाध्वे किमेतद् युष्माभिर्न ज्ञायते?

XX यूयं मूल्येन क्रीता अतो वपुर्मनोभ्याम् ईश्वरो युष्माभिः पूज्यतां यत ईश्वर एव तयोः स्वामी।

VII

I अपरञ्च युष्माभिर्मां प्रति यत् पत्रमलेपि तस्योत्तरमेतत्, योषितोऽस्पर्शनं मनुजस्य वरं;

II किन्तु व्यभियारभयाद् अेकैकस्य पुंसः स्वकीयभार्या भवतु तद्दद् अेकैकस्या योषितो ऽपि स्वकीयभर्ता भवतु।

III ભાર્ય્યાયૈ ભત્રાં યદદ્ વિતરણીયં તદ્ વિતીર્યતાં તદ્દદ્ ભત્રેડપિ ભાર્ય્યાયા વિતરણીયં વિતીર્યતાં।

IV ભાર્ય્યાયા: સ્વદેહે સ્વત્વં નાસ્તિ ભત્તુરિવ, તદ્દદ્ ભત્તુરપિ સ્વદેહે સ્વત્વં નાસ્તિ ભાર્ય્યાયા એવા

V ઉપોષણપ્રાર્થનયો: સેવનાર્થમ્ એકમન્ત્રણાનાં યુષ્માકં ક્રિયત્કાલં યાવદ્ યા પૃથક્કિસ્થિતિ ભવતિ તદન્યો વિચ્છેદો યુષ્મન્મધ્યે ન ભવતુ, તત: પરમ્ ઇન્દ્રિયાણામ્ અઘૈર્યાત્ શયતાન્ યદ્ યુષ્માન્ પરીક્ષાં ન નયેત્ તદર્થં પુનરેકત્ર મિલતા

VI એતદ્ આદેશતો નહિ કિન્ત્વનુજ્ઞાત એવ મયા કથ્યતે,

VII યતો મમાવસ્થેવ સર્વ્વમાનવાનામ્વસ્થા ભવત્વિતિ મમ વાગ્ઘ્ણા કિન્ત્વીશ્વરાદ્ એકેનેકો વરોડન્યેન ચાન્યો વર ઇત્યમકૈકેન સ્વકીયવરો લબ્ધ:।

VIII અપરમ્ અકૃતવિવાહાન્ વિધવાશ્ચ પ્રતિ મમૈતન્નિવેદનં મમેવ તેષામવસ્થિતિ ભ્રદ્રા;

IX કિન્ત્વ યદિ તૈરિન્દ્રિયાણિ નિયન્તું ન શક્યન્તે તર્હિ વિવાહ: ક્રિયતાં યત: કામદહનાદ્ વ્યૂઢ્ઢત્વં ભદ્રાં

X યે ય કૃતવિવાહાસ્તે મયા નહિ પ્રભુનેવૈતદ્ આજ્ઞાપ્યન્તે

XI ભાર્ય્યા ભત્તૃત: પૃથક્ ન ભવતુ। યદિ વા પૃથગ્ભૂતા સ્યાત્ તર્હિ નિર્વિવાહા તિષ્ઠતુ સ્વીયપતિના વા સન્દઘાતુ ભત્તાપિ ભાર્ય્યા ન ત્યજ્જતુ।

XII ઇતરાન્ જનાન્ પ્રતિ પ્રભુ ન્ બ્રવીતિ કિન્ત્વહં બ્રવીમિ; કસ્યચિદ્ ભ્રાતુર્યોષિદ્ અવિશ્વાસિની સત્યપિ યદિ તેન સહવાસે તુષ્યતિ તર્હિ સા તેન ન ત્યજ્યતાં।

XIII તદ્દત્ કસ્યાશ્ચિદ્ યોષિત: પતિરવિશ્વાસી સન્નપિ યદિ તયા સહવાસે તુષ્યતિ તર્હિ સ તયા ન ત્યજ્યતાં।

XIV યતોડવિશ્વાસી ભત્તા ભાર્ય્યાયા પવિત્રીભૂત:, તદ્દદવિશ્વાસિની ભાર્ય્યા ભત્રાં પવિત્રીભૂતા; નોયેદ્ યુષ્માકમપત્યાન્યશુચીન્યભવિષ્યન્ કિન્ત્વધુના તાનિ પવિત્રાણિ સન્તિ।

XV અવિશ્વાસી જનો યદિ વા પૃથગ્ ભવતિ તર્હિ પૃથગ્ ભવતુ; એતેન ભ્રાતા ભગિની વા ન નિબધ્યતે તથાપિ વયમીશ્વરેણ શાન્તયે સમાહૂતા:।

XVI હે નારિ તવ ભર્તુઃ પરિત્રાણં ત્વત્તો ભવિષ્યતિ ન વેતિ ત્વયા કિં જ્ઞાયતે? હે નર તવ જાયાયાઃ પરિત્રાણં ત્વત્તો ભવિષ્યતિ ન વેતિ ત્વયા કિં જ્ઞાયતે?

XVII એકેકો જનઃ પરમેશ્વરાલ્લબ્ધં યદ્ ભજતે યસ્યાઞ્ચાવસ્થાયામ્ ઈશ્વરેણાહ્વાયિ તદનુસારેણૈવાચરતુ તદહં સર્વ્વસમાજસ્થાન્ આદિશામિ

XVIII છિન્નત્વગ્ ભૂત્વા ય આહૂતઃ સ પ્રકૃષ્ટત્વક્ ન ભવતુ, તદ્દદ્ અછિન્નત્વગ્ ભૂત્વા ય આહૂતઃ સ છિન્નત્વક્ ન ભવતુ

XIX ત્વક્કષ્ટેઃ સારો નહિ તદ્દદ્ત્વક્કષ્ટેદોડપિ સારો નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્યાજ્ઞાનાં પાલનમેવા

XX યો જનો યસ્યામવસ્થાયામાહ્વાયિ સ તસ્યામેવાવતિષ્ઠતાં

XXI દાસઃ સન્ ત્વં કિમાહૂતોડસિ? તન્મા ચિન્તય, તથાય યદિ સ્વતન્ત્રો ભવિતું શકનુયાસ્તર્હિ તદેવ વૃણુ

XXII યતઃ પ્રભુનાહૂતો યો દાસઃ સ પ્રભો મોચિતજનઃ તદ્દદ્ તેનાહૂતઃ સ્વતન્ત્રો જનોડપિ પ્રીષ્ટસ્ય દાસ એવા

XXIII યૂયં મૂલ્યેન ક્રીતા અતો હેતો મર્નવાનાં દાસા મા ભવતા

XXIV હે ભ્રાતરો યસ્યામવસ્થાયાં યસ્યાહ્વાનમભવત્ તયા સ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ તિષ્ઠતુ

XXV અપરમ્ અકૃતવિવાહાન્ જનાન્ પ્રતિ પ્રભોઃ કોડધ્યાદેશો મયા ન લબ્ધઃ કિન્તુ પ્રભોરનુકમ્પયા વિશ્વાસ્યો ભૂતોડહં યદ્ ભદ્રં મન્યે તદ્ વદામિ

XXVI વર્તમાનાત્ કલેશસમયાત્ મનુષ્યસ્યાનૂઢત્વં ભદ્રમિતિ મયા બુઘ્યતો

XXVII ત્વં કિં યોષિતિ નિબદ્ધોડસિ તર્હિ મોચનં પ્રાપ્તું મા યતસ્વા કિં વા યોષિતો મુક્તોડસિ? તર્હિ જાયાં મા ગવેષયા

XXVIII વિવાહં કુર્વતા ત્વયા કિમપિ નાપારાઘ્યતે તદ્દદ્ વ્યૂહ્યમાનયા યુવત્યાપિ કિમપિ નાપારાઘ્યતે તથાય તાદૃશૌ દ્વૌ જનૌ શારીરિકં કલેશં લપ્સ્યેતે કિન્તુ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ કરુણા વિદ્યતો

XXIX હે ભ્રાતરોડહમિદં બ્રવીમિ, ઇતઃ પરં સમયોડતીવ સંક્ષિપ્તઃ,

XXX અતઃ કૃતદારૈરકૃતદારૈરિવ રુદદ્વિશ્ચારુદદ્વિરિવ સાનન્દૈશ્ચ નિરાનન્દૈરિવ કેતૃભિશ્ચાભાગિભિરિવાચરિતવ્યં

XXXI યે ચ સંસારે ચરન્તિ તે નીતિચરિતવ્યં યત ઇહલેકાકસ્ય કૌતુકો વિચલતિ

XXXII કિન્તુ યૂયં યન્નિશ્ચિન્તા ભવેતેતિ મમ વાઙ્છા અકૃતવિવાહો જનો યથા પ્રભું પરિતોષયેત્ તથા પ્રભું ચિન્તયતિ,

XXXIII કિન્તુ કૃતવિવાહો જનો યથા ભાર્ય્યાં પરિતોષયેત્ તથા સંસારં ચિન્તયતિ

XXXIV તદ્દદ્ ઊઢયોષિતો ડનૂઢા વિશિષ્યતો યાનૂઢા સા યથા કાયમનસોઃ પવિત્રા ભવેત્ તથા પ્રભું ચિન્તયતિ યા ચોઢા સા યથા ભર્તારં પરિતોષયેત્ તથા સંસારં ચિન્તયતિ

XXXV અહં યદ્ યુષ્માન્ મૃગબન્ધિન્યા પરિક્ષિપેયં તદર્થં નહિ કિન્તુ યૂયં યદનિન્દિતા ભૂત્વા પ્રભોઃ સેવનેડબાધમ્ આસક્તા ભવેત તદર્થમેતાનિ સર્વાણિ યુષ્માકં હિતાય મયા કથ્યન્તે

XXXVI કસ્યચિત્ કન્યાયાં યૌવનપ્રાપ્તાયાં યદિ સ તસ્યા અનૂઢત્વં નિન્દનીયં વિવાહશ્ચ સાધયિતવ્ય ઇતિ મન્યતે તર્હિ યથાભિલાષં કરોતુ, એતેન કિમપિ નાપરાત્સ્યતિ વિવાહઃ ક્ષિયતાં

XXXVII કિન્તુ દુઃખેનાકિલિષ્ટઃ કશ્ચિત્ પિતા યદિ સ્થિરમનોગતઃ સ્વમનોડભિલાષસાધને સમર્થશ્ચ સ્યાત્ મમ કન્યા મયા રક્ષિતવ્યેતિ મનસિ નિશ્ચિનોતિ ચ તર્હિ સ ભદ્રં કર્મ કરોતિ

XXXVIII અતો યો વિવાહં કરોતિ સ ભદ્રં કર્મ કરોતિ યશ્ચ વિવાહં ન કરોતિ સ ભદ્રતરં કર્મ કરોતિ

XXXIX યાવત્કાલં પતિ જીવતિ તાવદ્ ભાર્ય્યાં વ્યવસ્થયા નિબદ્ધા તિષ્ઠતિ કિન્તુ પત્યૌ મહાનિદ્રાં ગતે સા મુક્તીભૂય યમભિલષતિ તેન સહ તસ્યા વિવાહો ભવિતું શક્નોતિ, કિન્ત્વેતત્ કેવલં પ્રભુભક્તાનાં મધ્યે

XL તથાય સા યદિ નિષ્પતિકા તિષ્ઠતિ તર્હિ તસ્યાઃ ક્ષેમં ભવિષ્યતીતિ મમ ભાવઃ અપરમ્ ઈશ્વરસ્યાત્મા મમાપ્યન્ત વિદ્યત ઇતિ મયા બુદ્ધ્યતે

VIII

I દેવપ્રસાદે સર્વ્વેષામ્ અસ્માકં જ્ઞાનમાસ્તે તદ્વ્યં વિદ્મઃ। તથાપિ જ્ઞાનં ગર્વ્યં જનયતિ કિન્તુ પ્રેમતો નિષ્ઠા જાયતે।

II અતઃ કશ્ચન યદિ મન્યતે મમ જ્ઞાનમાસ્ત ઇતિ તર્હિ તેન યાદૃશં જ્ઞાનં ચેષ્ટિતવ્યં તાદૃશં કિમપિ જ્ઞાનમઘાપિ ન લબ્ધં।

III કિન્તુ ય ઈશ્વરે પ્રીયતે સ ઈશ્વરેણાપિ જાયતે।

IV દેવતાબલિપ્રસાદભક્ષણે વયમિદં વિદ્મો યત્ જગન્મધ્યે કોડપિ દેવો ન વિદ્યતે, એકશ્ચેશ્વરો દ્વિતીયો નાસ્તીતિ।

V સ્વર્ગે પૃથિવ્યાં વા યદપિ કેષુચિદ્ ઈશ્વર ઇતિ નામારોપ્યતે તાદૃશાશ્ચ બહવ ઈશ્વરા બહવશ્ચ પ્રભવો વિદ્યન્તે।

VI તથાપ્યસ્માકમદ્વિતીય ઈશ્વરઃ સ પિતા યસ્માત્ સર્વ્વેષાં યદર્થઞ્ચાસ્માકં સૃષ્ટિ જ્ઞાતા, અસ્માકઞ્ચાદ્વિતીયઃ પ્રભુઃ સ યીશુઃ પ્રીષ્ટો યેન સર્વ્વવસ્તુનાં યેનાસ્માકમપિ સૃષ્ટિઃ કૃતા।

VII અધિકન્તુ જ્ઞાનં સર્વ્વેષાં નાસ્તિ યતઃ કેચિદઘાપિ દેવતાં સમ્મન્ય દેવપ્રસાદમિવ તદ્ ભક્ષ્યં ભુજ્યતે તેન દુર્બ્બલતયા તેષાં સ્વાન્તાનિ મલીમસાનિ ભવન્તિ।

VIII કિન્તુ ભક્ષ્યદ્રવ્યાદ્ વયમ્ ઈશ્વરેણ ગ્રાહ્યા ભવામસ્તન્નહિ યતો ભુક્ત્વા વયમુત્કૃષ્ટા ન ભવામસ્તદ્દદભુક્ત્વાપ્યપકૃષ્ટા ન ભવામઃ।

IX અતો યુષ્માકં યા ક્ષમતા સા દુર્બ્બલાનામ્ ઉન્માથસ્વરૂપા યન્ન ભવેત્ તદર્થ સાવધાના ભવતા।

X યતો જ્ઞાનવિશિષ્ટસ્ત્વં યદિ દેવાલયે ઉપવિષ્ટઃ કેનાપિ દૃશ્યસે તર્હિ તસ્ય દુર્બ્બલસ્ય મનસિ કિં પ્રસાદભક્ષણ ઉત્સાહો ન જનિષ્યતે?

XI તથા સતિ યસ્ય કૃતે પ્રીષ્ટો મમાર તવ સ દુર્બ્બલો ભ્રાતા તવ જ્ઞાનાત્ કિં ન વિનક્ષ્યતિ?

XII ઇત્યનેન પ્રકારેણ ભ્રાતૃણાં વિરુદ્ધમ્ અપરાધ્યદ્વિસ્તેષાં દુર્બ્બલાનિ મનાંસિ વ્યાઘાતયદ્વિશ્ચ યુષ્માભિઃ પ્રીષ્ટસ્ય વૈપરીત્યેનાપરાધ્યતો।

XIII અતો હેતોઃ પિશિતાશનં યદિ મમ ભ્રાતુ વિદ્યન્સ્વરૂપં ભવેત્ તર્હ્યહં યત્ સ્વભ્રાતુ વિદ્યન્જનકો ન ભવેયં તદર્થ યાવજજીવનં પિશિતં ન ભોક્ષ્યો

IX

I अहं किम् अेकः प्रेरितो नास्मि? किमहं स्वतन्त्रो नास्मि? अस्माकं प्रभु र्थीशुः प्रीष्टः किं मया नादृशि? यूयमपि किं प्रभुना मदीयश्रमङ्गलस्वरूपा न भवथ?

II अन्यलोकानां कृते यद्यप्यहं प्रेरितो न भवेयं तथाच युष्मत्कृते प्रेरितोऽस्मि यतः प्रभुना मम प्रेरितत्वपदस्य मुद्रास्वरूपा यूयमेवाध्वे।

III ये लोका मयि दोषमारोपयन्ति तान् प्रति मम प्रत्युत्तरमेतत्।

IV भोजनपानयोः किमस्माकं क्षमता नास्ति?

V अन्ये प्रेरिताः प्रभो भ्रातरौ कैः कृष्णश्च यत् कुर्वन्ति तद्धत् काञ्चित् धर्मभगिनीं व्यूह्य तथा सार्द्धं पर्यटितुं वयं किं न शक्नुमः?

VI सांसारिकश्रमस्य परित्यागात् किं केवलमहं भार्गव्याश्च निवारितौ?

VII निष्कधनव्ययेन कः संग्रामं करोति? को वा द्राक्षाक्षेत्रं कृत्वा तत्कलानि न भुङ्क्ते? को वा पशुप्रणं पालयन् तत्पयो न पिवति?

VIII किमहं केवलां मानुषिकां वायं वदामि? व्यवस्थायां किमेतादृशं वयनं न विद्यते?

IX मूसाव्यवस्थाग्रन्थे लिखितमास्ते, त्वं शस्यमर्द्धकवृषस्यास्यं न भन्त्यसीति। ईश्वरेण बलीवर्दानामेव यिन्ता किं क्रियते?

X किं वा सर्वथास्माकं कृते तद्भयनं तेनोक्तं? अस्माकमेव कृते तद्विषितां यः क्षेत्रं कर्षति तेन प्रत्याशायुक्तेन कर्ष्यं, यश्च शस्यानि मर्दयति तेन लाभप्रत्याशायुक्तेन मर्दितव्यं।

XI युष्मत्कृतेऽस्माभिः पारत्रिकाणि बीजानि रोपितानि, अतो युष्माकमैडिकङ्गलानां वयम् अंशिनो भविष्यामः किमेतत् महत् कर्म?

XII युष्मासु योऽधिकारस्तस्य भागिनो यद्यन्ये भवेयुस्तर्ह्यस्माभिस्ततोऽधिकं किं तस्य भागिभिर्न भवितव्यं? अधिकन्तु वयं तेनाधिकारेण न व्यवहृतवन्तः किन्तु प्रीष्टीयसुसंवाहस्य कोऽपि व्याघातोऽस्माभिर्यत्र जायेत तदर्थं सर्वं सलामहे।

XIII अपरं ये पवित्रवस्तूनां परियर्था कुर्वन्ति ते पवित्रवस्तुतो भक्ष्याणि लभन्ते, ये य वेधाः परियर्था कुर्वन्ति ते वेदिस्थवस्तूनाम् अंशिनो भवन्त्येतद् यूयं किं न विद?

XIV तद्दद् ये सुसंवाढं घोषयन्ति तैः सुसंवाढेन ञ्जवितव्यमिति प्रभुनादिष्टं।

XV अहमेतेषां सर्वेषां किमपि नाश्रितवान् मां प्रति तदनुसारात् आयरितव्यमित्याशयेनापि पत्रमिदं मया न लिप्यते यतः केनापि ञ्जनेन मम यशसो मुधाकरणात् मम मरणां वरं।

XVI सुसंवाढघेषणात् मम यशो न ञ्जायते यतस्तद्घोषणं ममावश्यकं यद्यहं सुसंवाढं न घोषयेयं तर्हि मां धिक्।

XVII ष्टुकेन तत् कुर्वता मया इलं लप्स्यते किन्त्वनिष्कुकेऽपि मयि तत्कर्म्मणो लारोऽर्पितोऽस्ति।

XVIII अतेन मया लभ्यं इलं किं? सुसंवाढेन मम योऽधिकार आस्ते तं यदलभ्यत्वावेन नायरेयं तदर्थं सुसंवाढघोषणसमये तस्य ष्ठीयसुसंवाढस्य निर्व्ययीकरणमेव मम इलं।

XIX सर्वेषाम् अनायत्तोऽहं यद् लूरिशो लोकान् प्रतिपद्ये तदर्थं सर्वेषां दासत्वमङ्गीकृतवान्।

XX यिडूदीयान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थं यिडूदीयानां कृते यिडूदीयलवाभवां ये य व्यवस्थायत्तास्तान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थं व्यवस्थानायत्तो योऽहं सोऽहं व्यवस्थायत्तानां कृते व्यवस्थायत्तलवाभवां।

XXI ये यालब्धव्यवस्थास्तान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थम् ष्टुश्वरस्य साक्षाद् अलब्धव्यवस्थो न लूत्वा ष्ठीनेन लब्धव्यवस्थो योऽहं सोऽहम् अलब्धव्यवस्थानां कृतेऽलब्धव्यवस्थ लवाभवां।

XXII दुर्बलान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थमहं दुर्बलानां कृते दुर्बललवाभवां ष्टुथं केनापि प्रकारेण कतिपया लोका यन्मया परित्राणं प्राप्नुयुस्तदर्थं यो यादृश आसीत् तस्य कृते ऽहं तादृशलवाभवां।

XXIII ष्टुश आचारः सुसंवाढार्थं मया क्रियते यतोऽहं तस्य इलानां सलभागी लवितुमिच्छामि।

XXIV पण्यलाभार्थं ये धावन्ति धावतां तेषां सर्वेषां केवल अकः पण्यं लभते युष्माभिः किमेतन्न ज्ञायते? अतो यूयं यथा पण्यं लप्स्यध्वे तथैव धावत।

XXV મલ્લા અપિ સર્વભોગે પરિમિતભોગિનો ભવન્તિ તે તુ મ્હાનાં સ્ત્રજં લિપ્સન્તે કિન્તુ વયમ્ અમ્હાનાં લિપ્સામહે

XXVI તસ્માદ્ અહમપિ ધાવામિ કિન્તુ લક્ષ્યમનુદ્દિશ્ય ધાવામિ તન્નહિ અહં મલ્લઇવ યુધ્યામિ ચ કિન્તુ છાયામાઘાતયન્નિવ યુધ્યામિ તન્નહિ

XXVII ઇતરાન્ પ્રતિ સુસંવાદં ઘોષયિત્વાહં યત્ સ્વયમગ્રાહ્યો ન ભવામિ તદર્થ દેહમ્ આહન્મિ વશીકુર્વ્યં ચા

X

I હે ભ્રાતરઃ, અસ્મત્પિતૃપુરુષાનધિ યૂયં યદ્જ્ઞાતા ન તિષ્ઠતેતિ મમ વાગ્મ્હા, તે સર્વે મેઘાઘઃસ્થિતા બભૂવુઃ સર્વે સમુદ્રમધ્યેન વવ્રજુઃ,

II સર્વે મૂસામુદ્દિશ્ય મેઘસમુદ્રયો મ્મજ્જિજ્જતા બભૂવુઃ

III સર્વે એકમ્ આત્મિકં ભક્ષ્યં બુભુજિર એકમ્ આત્મિકં પેયં પપુશ્ચ

IV યતસ્તેડનુચરત આત્મિકાદ્ અચલાત્ લબ્ધં તોયં પપુઃ સોડચલઃ પ્રીષ્ટએવા

V તથા સત્યપિ તેષાં મધ્યેડધિકેષુ લોકેષ્વીશ્વરો ન સન્તુતોષેતિ હેતોસ્તે પ્રન્તરે નિપાતિતાઃ!

VI એતસ્મિન્ તે ડસ્માકં નિદર્શનસ્વરૂપા બભૂવુઃ; અતસ્તે યથા કુત્સિતાભિલાષિણો બભૂવુરસ્માભિસ્તથા કુત્સિતાભિલાષિભિ ન ભવિતવ્યં

VII લિખિતમાસ્તે, લોકા ભોક્તું પાતુઓપવિવિશુસ્તતઃ ક્રીડિતુમુત્થિતા ઇતયનેન પ્રકારેણ તેષાં કૈશ્ચિદ્ યદ્દદ્ દેવપૂજા કૃતા યુષ્માભિસ્તદ્દત્ ન ક્રિયતાં

VIII અપરં તેષાં કૈશ્ચિદ્ યદ્દદ્ વ્યભિચારઃ કૃતસ્તેન ચૈકસ્મિન્ દિને ત્રયોવિંશતિસહસ્રાણિ લોકા નિપાતિતાસ્તદ્દદ્ અસ્માભિ વ્યભિચારો ન કર્તવ્યઃ!

IX તેષાં કેચિદ્ યદ્દત્ પ્રીષ્ટં પરીક્ષિતવન્તસ્તસ્માદ્ ભુજ્જૈ નષ્ટાશ્ચ તદ્દદ્ અસ્માભિઃ પ્રીષ્ટો ન પરીક્ષિતવ્યઃ!

X તેષાં કેચિદ્ યથા વાક્કલહં કૃતવન્તસ્તત્કારણાત્ હન્ત્રા વિનાશિતાશ્ચ યુષ્માભિસ્તદ્દદ્ વાક્કલહો ન ક્રિયતાં

XI तान् प्रति यान्येतानि जघटिरे तान्यस्माकं निदर्शनानि जगतः शेषयुगे वर्तमानानाम् अस्माकं शिक्षार्थं लिखितानि य बभूवुः।

XII अतएव यः कश्चिद् सुस्थिरं मन्यः स यत्र पतेत् तत्र सावधानो भवतु।

XIII मानुषिकपरीक्षातिरिक्ता कापि परीक्षा युष्मान् नाकामत्, ईश्वरश्च विश्वास्यः सोऽतिशक्त्यां परीक्षायां पतनात् युष्मान् रक्षिष्यति, परीक्षा य यद् युष्माभिः सोढुं शक्यते तदर्थं तथा सः निस्तारस्य पन्थानं निरूपयिष्यति।

XIV हे प्रियभ्रातरः, देवपूजातो दूरम् अपसरत।

XV अहं युष्मान् विज्ञान् मत्वा प्रभाषे मया यत् कथ्यते तद् युष्माभिर्विविच्यतां।

XVI यद् धन्यवाद्यपात्रम् अस्माभिर्धन्यं गद्यते तत् किं प्रीष्टस्य शोणितस्य सः सः भागित्वं नहि? यश्च पूपोऽस्माभिर्भोज्यते स किं प्रीष्टस्य वपुषः सः सः भागित्वं नहि?

XVII वयं बहवः सन्तोऽप्येकपूष्वरूपा अेकवपुःस्वरूपाश्च भवामः, यतो वयं सर्व्वे अेकपूषस्य सः सः भागिनः।

XVIII यूयं शारीरिकम् इस्रायेलीयवंशं निरीक्षध्वं ये बलीनां मांसानि भुञ्जते ते किं यज्ञवेद्याः सः सः भागिनो न भवन्ति?

XIX इत्यनेन मया किं कथ्यते? देवता वास्तविकी देवतायै बलिदानं वा वास्तविकं किं भवेत्?

XX तन्नहि किन्तु भिन्नजातिभिर् ये बलयो दीयन्ते त ईश्वराय तन्नहि भूतेभ्यमेव दीयन्ते तस्माद् यूयं यद् भूतानां सः सः भागिनो भवथेत्यहं नाभिलषामि।

XXI प्रभोः कंसेन भूतानामपि कंसेन पानं युष्माभिरसाध्यं; यूयं प्रभो भोज्यस्य भूतानामपि भोज्यस्य सः सः भागिनो भवितुं न शक्नुथा।

XXII वयं किं प्रभुं स्पष्टिष्यामहे? वयं किं तस्माद् बलवन्तः?

XXIII मां प्रति सर्व्वे कर्माप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्व्वे हितजनकं सर्व्वम् अप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्व्वे निष्ठाजनकं।

XXIV આત્મહિતઃ કેનાપિ ન ચેષ્ટિતવ્યઃ કિન્તુ સર્વેઃ પરહિતશ્ચેષ્ટિતવ્યઃ।

XXV આપણે યત્ કચ્ચં તદ્ યુષ્માભિઃ સંવેદસ્યાર્થ કિમપિ ન પૃષ્ટવા ભુજ્યતાં

XXVI યતઃ પૃથિવી તન્મધ્યસ્થઞ્ચ સર્વ્વ પરમેશ્વરસ્યા

XXVII અપરમ્ અવિશ્વાસિલોકાનાં કેનચિત્ નિમન્ત્રિતા યૂયં યદિ તત્ર જિગમિષથ તર્હિ તેન યદ્ યદ્ ઉપસ્થાપ્યતે તદ્ યુષ્માભિઃ સંવેદસ્યાર્થ કિમપિ ન પૃષ્ટવા ભુજ્યતાં।

XXVIII કિન્તુ તત્ર યદિ કશ્ચિદ્ યુષ્માન્ વદેત્ ભક્ષ્યમેતદ્ દેવતાયાઃ પ્રસાદ ઇતિ તર્હિ તસ્ય જ્ઞાપયિતુરનુરોઘાત્ સંવેદસ્યાર્થઞ્ચ તદ્ યુષ્માભિર્ન ભોક્તવ્યાં પૃથિવી તન્મધ્યસ્થઞ્ચ સર્વ્વ પરમેશ્વરસ્ય,

XXIX સત્યમેતત્, કિન્તુ મયા યઃ સંવેદો નિર્દિશ્યતે સ તવ નહિ પરસ્યૈવા

XXX અનુગ્રહપાત્રેણ મયા ધન્યવાદં કૃત્વા યદ્ ભુજ્યતે તત્કારણાદ્ અહં કુતો નિન્દિષ્યે?

XXXI તસ્માદ્ ભોજનં પાનમ્ અન્યદ્વા કર્મ કુર્વ્વદ્ધિ યુષ્માભિઃ સર્વ્વમેવેશ્વરસ્ય મહિમ્નઃ પ્રકાશાર્થ ક્રિયતાં।

XXXII ચિહ્નદીયાનાં ભિન્નજાતીયાનામ્ ઈશ્વરસ્ય સમાજસ્ય વા વિઘ્નજનકૈ યુષ્માભિર્ન ભવિતવ્યાં

XXXIII અહમપ્યાત્મહિતમ્ અચેષ્ટમાનો બહૂનાં પરિત્રાણાર્થ તેષાં હિતં ચેષ્ટમાનઃ સર્વ્વવિષયે સર્વ્વેષાં તુષ્ટિકરો ભવામીત્યનેનાહં યદ્વત્ પ્રીષ્ટસ્યાનુગામી તદ્દદ્ યૂયં મમાનુગામિનો ભવતા

XI

I હે ભ્રાતરઃ, યૂયં સર્વ્વસ્મિન્ કાર્યે માં સ્મરથ મયા ય યાદ્ગુપદિષ્ટાસ્તાદ્ગાયરથૈતત્કારણાત્ મયા પ્રશંસનીયા આઘ્વો

II તથાપિ મમૈષા વાગ્ધ્વા યદ્ યૂયમિદમ્ અવગતા ભવથ,

III એકૈકસ્ય પુરુષસ્યોત્તમાજ્ઞસ્વરૂપઃ પ્રીષ્ટઃ, યોષિતશ્ચોત્તમાજ્ઞસ્વરૂપઃ પુમાન્, પ્રીષ્ટસ્ય ચોત્તમાજ્ઞસ્વરૂપ ઈશ્વરઃ।

IV अपरम् आरुणादितोत्तमाङ्गेन येन पुंसा प्रार्थना क्रियत
ईश्वरीयवाणी कथ्यते वा तेन स्वीयोत्तमाङ्गम् अवज्ञायते।

V अनारुणादितोत्तमाङ्गया यया योषिता य प्रार्थना क्रियत
ईश्वरीयवाणी कथ्यते वा तथापि स्वीयोत्तमाङ्गम् अवज्ञायते यतः
सा मुण्डितशिरःसदृशा।

VI अनारुणादितमस्तका या योषित् तस्याः शिरः मुण्डनीयमेव किन्तु
योषितः केशच्छेदनं शिरोमुण्डनं वा यदि लज्जजनकं भवेत् तर्हि तथा
स्वशिर आरुणाद्यतां।

VII पुमान् ईश्वरस्य प्रतिमूर्तिः प्रतितेजःस्वरूपश्च तस्मात् तेन शिरो
नारुणादनीयं किन्तु सीमन्तिनी पुंसः प्रतिबिम्बस्वरूपा।

VIII यतो योषातः पुमान् नोदपादि किन्तु पुंसो योषिद् उदपादि।

IX अधिकन्तु योषितः कृते पुंसः सृष्टिर्न भूव किन्तु पुंसः कृते योषितः
सृष्टिर्भूव।

X एति डेतो दूतानाम् आदराद् योषिता शिरस्यधीनतासूयकम्
आवरणं धर्तव्यं।

XI तथापि प्रभो विधिना पुमांसं विना योषिन्न जायते योषितञ्च विना
पुमान् न जायते।

XII यतो यथा पुंसो योषिद् उदपादि तथा योषितः पुमान् जायते,
सर्व्ववस्तूनि येश्वराद् उत्पद्यन्ते।

XIII युष्माभिरेवैतद् विविच्यतां, अनावृतया योषिता प्रार्थनं किं
सुदृश्यं भवेत्?

XIV पुरुषस्य दीर्घकेशत्वं तस्य लज्जजनकं, किन्तु योषितो
दीर्घकेशत्वं तस्या गौरवजनकं।

XV यत आरुणादनाय तस्यै केशा दत्ता एति किं युष्माभिः स्वभावतो
न शिक्ष्यते?

XVI अत्र यदि कश्चिद् विवदितुम् इच्छेत् तर्ह्यस्माकम्
ईश्वरीयसमितीनाञ्च तादृशी रीतिर्न विद्यते।

XVII युष्माभिर्न भद्राय किन्तु कुत्सिताय समागम्यते तस्माद् अेतानि
भाषमाणेन मया यूयं न प्रशंसनीयाः।

XXVIII પ્રથમતઃ સમિતૌ સમાગતાનાં યુષ્માકં મધ્યે ભેદાઃ સન્તીતિ વાર્તા મયા શ્રૂયતે તન્મધ્યે કિંચિત્ સત્યં મન્યતે યા

XIX યતો હેતો યુષ્મન્મધ્યે યે પરીક્ષિતાસ્તે યત્ પ્રકાશ્યન્તે તદર્થં ભેદૈર્ભવિતવ્યમેવા

XX એકત્ર સમાગતૈ યુષ્માભિઃ પ્રભાવં ભેજ્યં ભુજ્યત ઇતિ નહિઃ

XXI યતો ભોજનકાલે યુષ્માકમેકૈકેન સ્વકીયં ભક્ષ્યં તૂર્ણાં ગ્રસ્યતે તસ્માદ્ એકો જનો બુભુક્ષિતસ્તિષ્ઠતિ, અન્યશ્ચ પરિતૃપ્તો ભવતિ।

XXII ભોજનપાનાર્થં યુષ્માકં કિં વેશ્માનિ ન સન્તિ? યુષ્માભિર્વા કિમ્ ઈશ્વરસ્ય સમિતિં તુચ્છીકૃત્ય દીના લોકા અવજ્ઞાયન્તે? ઇત્યનેન મયા કિં વક્તવ્યં? યૂયં કિં મયા પ્રશંસનીયાઃ? એતસ્મિન્ યૂયં ન પ્રશંસનીયાઃ।

XXIII પ્રભુતો ય ઉપદેશો મયા લબ્ધો યુષ્માસુ સમર્પિતશ્ચ સ એષઃ।

XXIV પરકરસમર્પણક્ષપાયાં પ્રભુ ર્ચીશુઃ પૂપમાદાયેશ્વરં ધન્યં વ્યાહત્ય તં ભક્ત્વા ભાષિતવાન્ યુષ્માભિરેતદ્ ગૃહ્યતાં ભુજ્યતાન્ચ તદ્ યુષ્મત્કૃતે ભગ્નં મમ શરીરં; મમ સ્મરણાર્થં યુષ્માભિરેતત્ ક્રિયતાં।

XXV પુનશ્ચ ભેજનાત્ પરં તથૈવ કંસમ્ આદાય તેનોક્તં કંસોડયં મમ શોણિતેન સ્થાપિતો નૂતનનિયમઃ; યતિવારં યુષ્માભિરેતત્ પીયતે તતિવારં મમ સ્મરણાર્થં પીયતાં।

XXVI યતિવારં યુષ્માભિરેષ પૂપો ભુજ્યતે ભાજનેનાનેન પીયતે ય તતિવારં પ્રભોરાગમનં યાવત્ તસ્ય મૃત્યુઃ પ્રકાશ્યતે।

XXVII અપરઞ્ચ યઃ કશ્ચિદ્ અયોગ્યત્વેન પ્રભોરિમં પૂપમ્ અશ્રાતિ તસ્યાનેન ભાજનેન પિવતિ ય સ પ્રભોઃ કાયરુધિરયો દૈણ્ડદાયી ભવિષ્યતિ।

XXVIII તસ્માત્ માનવેનાગ્ર આત્માન પરીક્ષ્ય પશ્ચાદ્ એષ પૂપો ભુજ્યતાં કંસેનાનેન ય પીયતાં।

XXIX યેન યાનર્હત્વેન ભુજ્યતે પીયતે ય પ્રભોઃ કાયમ્ અવિમૃશતા તેન દૈણ્ડપ્રાપ્તયે ભુજ્યતે પીયતે યા

XXX એતત્કારણાદ્ યુષ્માકં ભૂરિશો લોકા દુર્બ્બલા રોગિણશ્ચ સન્તિ બહવશ્ચ મહાનિદ્રાં ગતાઃ।

XXXI અસ્માભિર્ચદ્યાત્મવિચારોડકારિષ્યત તર્હિ દૈણ્ડો નાલપ્સ્યત;

XXXII કિન્તુ યદાસ્માકં વિચારો ભવતિ તદા વયં જગતો જનૈઃ સમં યદ્ દણ્ડં ન લભામહે તદર્થં પ્રભુના શાસ્તિં ભુંજમહે

XXXIII હે મમ ભ્રાતરઃ, ભોજનાર્થં મિલિતાનાં યુષ્માકમ્ એકેનેતરોડનુગૃહ્યતાં

XXXIV યશ્ચ બુભુક્ષિતઃ સ સ્વગૃહે ભુક્કતાં દણ્ડપ્રાપ્તયે યુષ્માભિર્ન સમાગમ્યતાં એતદ્ભિન્નં યદ્ આદેષ્ટવ્યં તદ્ યુષ્મત્સમીપાગમનકાલે મયાદેક્ષ્યતે

XII

I હે ભ્રાતરઃ, યૂયં યદ્ આત્મિકાન્ દાયાન્ અનવગતાસ્તિષ્ઠથ તદહં નાભિલષામિ

II પૂર્વં ભિન્નજાતીયા યૂયં યદ્દદ્ વિનીતાસ્તદ્દદ્ અવાક્રપ્રતિમાનામ્ અનુગામિન આદબમ્ ઇતિ જાનીથા

III ઇતિ હેતોરહં યુષ્મભ્યં નિવેદયામિ, ઈશ્વરસ્યાત્મના ભાષમાણઃ કોડપિ યીશું શપ્ત ઇતિ ન વ્યાહરતિ, પુનશ્ચ પવિત્રેણાત્મના વિનીતં વિનાન્યઃ કોડપિ યીશું પ્રભુરિતિ વ્યાહર્તું ન શક્નોતિ

IV દાયા બહુવિધાઃ કિન્ત્વેક આત્મા

V પરિચર્યાશ્ચ બહુવિધાઃ કિન્ત્વેકઃ પ્રભુઃ

VI સાધનાનિ બહુવિધાનિ કિન્તુ સર્વેષુ સર્વસાધક ઈશ્વર એકઃ

VII એકૈકસ્મૈ તસ્યાત્મનો દર્શનં પરહિતાર્થં દીયતે

VIII એકસ્મૈ તેનાત્મના જ્ઞાનવાક્યં દીયતે, અન્યસ્મૈ તેનૈવાત્મનાદિષ્ટં વિદ્યાવાક્યમ્

IX અન્યસ્મૈ તેનૈવાત્મના વિશ્વાસઃ, અન્યસ્મૈ તેનૈવાત્મના સ્વાસ્થ્યદાનશક્તિઃ,

X અન્યસ્મૈ દુઃસાધ્યસાધનશક્તિરન્યસ્મૈ ચેશ્વરીયાદેશઃ, અન્યસ્મૈ યાતિમાનુષિકસ્યાદેશસ્ય વિચારસામર્થ્યમ્, અન્યસ્મૈ પરભાષાભાષણશક્તિરન્યસ્મૈ ચ ભાષાર્થભાષણસામર્થ્યં દીયતે

XI એકેનાદ્વિતીયેનાત્મના યથાભિલાષમ્ એકૈકસ્મૈ જનાયૈકૈકં દાનં વિતરતા તાનિ સર્વાણિ સાધ્યન્તે

XII देह अेकः सन्नपि यद्दद् बह्वङ्गयुक्तो भवति, तस्यैकस्य वपुषो ऽङ्गानां बडुत्वेन यद्दद् अेकं वपु र्भवति, तद्दत् प्रीष्टः।

XIII यतो हेतो र्पिडुडिभिन्नजातीयदासस्वतन्त्रा वयं सर्वे मण्णनेनैकेनात्मनैकदेहीकृताः सर्वे यैकात्मभुक्ता अभवाम।

XIV अेकेनाङ्गेन वपु र्भवति किन्तु बडुभिः।

XV तत्र यरणं यद्वि वदेत् नाहं हस्तस्तस्मात् शरीरस्य भागो नास्मीति तर्हनेन शरीरात् तस्य वियोगो न भवति।

XVI श्रोत्रं वा यद्वि वदेत् नाहं नयनं तस्मात् शरीरस्यांशो नास्मीति तर्हनेन शरीरात् तस्य वियोगो न भवति।

XVII कृत्स्नं शरीरं यद्वि दशनेन्द्रियं भवेत् तर्हि श्रवणेन्द्रियं कुत्र स्थास्यति? तत् कृत्स्नं यद्वि वा श्रवणेन्द्रियं भवेत् तर्हि घ्राणेन्द्रियं कुत्र स्थास्यति?

XVIII किन्त्विदानीम् ईश्वरेण यथाभिलषितं तथैवाङ्गप्रत्यङ्गानाम् अेकैकं शरीरे स्थापितं।

XIX तत् कृत्स्नं यद्येकाङ्गपि भवेत् तर्हि शरीरे कुत्र स्थास्यति?

XX तस्माद् अङ्गानि बडुनि सन्ति शरीरं त्वेकमेव।

XXI अतयेव त्वया मम प्रयोजनं नास्तीति वायं पाणिं वदितुं नयनं न शक्नोति, तथा युवाभ्यां मम प्रयोजनं नास्तीति मूर्द्धा यरणौ वदितुं न शक्नोतिः;

XXII वस्तुतस्तु विग्रहस्य यान्यङ्गान्यस्माभि र्दुर्बलानि बुध्यन्ते तान्येव सप्रयोजनानि सन्ति।

XXIII यानि य शरीरमध्येऽवमन्यानि बुध्यते तान्यस्माभिरधिकं शोभ्यन्ते। यानि य कुदृश्यानि तानि सुदृश्यतराणि क्रियन्ते।

XXIV किन्तु यानि स्वयं सुदृश्यानि तेषां शोभनम् निष्प्रयोजनं।

XXV शरीरमध्ये यद् भेदो न भवेत् किन्तु सर्वाण्यङ्गानि यद् अैक्यभावेन सर्वेषां हितं यिन्तयन्ति तदर्थम् ईश्वरेणाप्रधानम् आदरणीयं कृत्वा शरीरं विरचितं।

XXVI तस्माद् अेकस्याङ्गस्य पीडायां जातायां सर्वाण्यङ्गानि तेन सह पीड्यन्ते, अेकस्य समादरे जाते य सर्वाणि तेन सह सह्यन्ति।

XXVII यूयञ्च प्रीष्टस्य शरीरं, युष्माकम् अकैकश्च तस्यैकैकम् अङ्गं

XXVIII केयित् केयित् समितावीश्वरेण प्रथमतः प्रेरिता द्वितीयत
 ईश्वरीयादेशवक्तारस्तृतीयत उपदेष्टारो नियुक्ताः, ततः परं केभ्योऽपि
 चित्रकार्यसाधनसामर्थ्यम् अनामयकरणशक्तिरुपकृतौ लोकशासने वा
 नैपुण्यं नानाभाषाभाषणसामर्थ्यं वा तेन व्यतारि

XXIX सर्वे किं प्रेरिताः? सर्वे किम् ईश्वरीयादेशवक्तारः? सर्वे किम्
 उपदेष्टारः? सर्वे किं चित्रकार्यसाधकाः?

XXX सर्वे किम् अनामयकरणशक्तियुक्ताः? सर्वे किं
 परभाषावादिनः? सर्वे वा किं परभाषार्थप्रकाशकाः?

XXXI यूयं श्रेष्ठेभ्योऽपि लब्धुं यतध्वं अनेन यूयं भया सर्वोत्तममार्गं
 दर्शयितव्याः।

XIII

I मर्त्यस्वर्गीयाणां भाषा भाषमाणोऽहं यदि प्रेमहीनो भवेयं तर्हि
 वाहकतालस्वरूपो निनादकारिभेरीस्वरूपश्च भवामि।

II अपरञ्च यद्यहम् ईश्वरीयादेशाढ्यः स्यां सर्वाणि गुप्तवाक्यानि
 सर्वविद्याञ्च ज्ञानीयां पूर्णविश्वासः सन् शैलान् स्थानान्तरीकर्तुं
 शक्नुयाञ्च किन्तु यदि प्रेमहीनो भवेयं तर्हाणनीय एव भवामि।

III अपरं यद्यहम् अन्नदानेन सर्वस्वं त्यजेयं दाहनाय स्वशरीरं
 समर्पयेयञ्च किन्तु यदि प्रेमहीनो भवेयं तर्हि तत्सर्वं मर्त्यं निष्फलं
 भवति।

IV प्रेम चिरसहिष्णुं हितैषि य, प्रेम निर्द्वेषम् अशठं निर्गर्वञ्च।

V अपरं तत् कुत्सितं नायरति, आत्मयेष्टां न कुरुते सलसा न कुध्यति
 परानिष्टं न चिन्तयति,

VI अधर्मे न तुष्यति सत्य एव सन्तुष्यति।

VII तत् सर्वं तितिक्षते सर्वत्र विश्वसिति सर्वत्र भद्रं प्रतीक्षते सर्वं
 सलते य।

VIII प्रेम्नो लोपः कदापि न भविष्यति, ईश्वरीयादेशकथनं लोप्स्यते
 परभाषाभाषणं निवर्त्तिष्यते ज्ञानमपि लोपं यास्यति।

IX यतोऽस्माकं ज्ञानं ज्ञानमात्रम् ईश्वरीयादेशकथनमपि ज्ञानमात्रं।

X किन्त्वस्मासु सिद्धतां गतेषु तानि ज्ञानमात्राणि लोपं यास्यन्ते।

XI બાલ્યકાલેડહં બાલ ઇવાભાષે બાલ ઇવાચિન્તયન્ત્યઞ્ચ કિન્તુ યૌવને જાતે તત્સર્વ્વં બાલ્યાચરણં પરિત્યક્તવાન્।

XII ઇદાનીમ્ અભ્રમધ્યેનાસ્પષ્ટં દર્શનમ્ અસ્માભિ લ્લભ્યતે કિન્તુ તદા સાક્ષાત્ દર્શનં લપ્સ્યતો અધુના મમ જ્ઞાનમ્ અલ્પિષ્ઠં કિન્તુ તદાહં યથાવગમ્યસ્તથૈવાવગતો ભવિષ્યામિ।

XIII ઇદાનીં પ્રત્યયઃ પ્રત્યાશા પ્રેમ ય ત્રીણ્યેતાનિ તિષ્ઠન્તિ તેષાં મધ્યે ય પ્રેમ શ્રેષ્ઠં।

XIV

I યૂયં પ્રેમાચરણે પ્રયતધ્વમ્ આત્મિકાન્ દાયાનપિ વિશેષત ઈશ્વરીયાદેશકથનસામર્થ્યં પ્રાપ્તું યેષ્ઠ્વં।

II યો જનઃ પરભાષાં ભાષતે સ માનુષાન્ ન સમ્ભાષતે કિન્ત્વીશ્વરમેવ યતઃ કેનાપિ કિમપિ ન બુદ્ધ્યતે સ યાત્મના નિગૂઢવાક્યાનિ કથયતિઃ।

III કિન્તુ યો જન ઈશ્વરીયાદેશં કથયતિ સ પરેષાં નિષ્ઠાયૈ હિતોપદેશાય સાન્વનાયૈ ચ ભાષતે।

IV પરભાષાવાદ્યાત્મન એવ નિષ્ઠાં જનયતિ કિન્ત્વીશ્વરીયાદેશવાદી સમિતે નિષ્ઠાં જનયતિ।

V યુષ્માકં સર્વ્વેષાં પરભાષાભાષણમ્ ઇચ્છામ્યહં કિન્ત્વીશ્વરીયાદેશકથનમ્ અધિકમપીચ્છામિ યતઃ સમિતે નિષ્ઠાયૈ યેન સ્વવાક્યાનામ્ અર્થો ન ક્રિયતે તસ્માત્ પરભાષાવાદિત ઈશ્વરીયાદેશવાદી શ્રેયાન્।

VI હે ભ્રાતરઃ, ઇદાનીં મયા યદિ યુષ્મત્સમીપં ગમ્યતે તર્હીશ્વરીયદર્શનસ્ય જ્ઞાનસ્ય વેશ્વરીયાદેશસ્ય વા શિક્ષાયા વા વાક્યાનિ ન ભાષિત્વા પરભાષાં ભાષમાણેન મયા યૂયં કિમુપકારિષ્યધ્વં?

VII અપરં વંશીવલ્લક્યાદિષુ નિષ્પ્રાણિષુ વાઘયન્ત્રેષુ વાદિતેષુ યદિ ક્કણા ન વિશિષ્યન્તે તર્હિ કિં વાઘં કિં વા ગાનં ભવતિ તત્ કેન બોહ્લું શક્યતે?

VIII અપરં રણતૂર્યાં નિસ્વાણો યદ્યવ્યક્તો ભવેત્ તર્હિ યુદ્ધાય કઃ સન્જિજ્ઞ્યતે?

IX તદ્દત્ જિહ્વાભિ ર્યદિ સુગમ્યા વાક્ યુષ્માભિ ન ગદ્યેત તર્હિ યદ્ ગદ્યતે તત્ કેન ભોત્સ્યતે? વસ્તુતો યૂયં દિગાલાપિન ઇવ ભવિષ્યથા

X જગતિ કતિપ્રકારા ઉક્તયો વિદ્યન્તે? તાસામેકાપિ નિરર્થિકા નહિ;

XI કિન્તૂક્તેરર્થો યદિ મયા ન બુદ્ધ્યતે તર્હાહં વક્ત્રા મ્લેચ્છ ઇવ મંસ્યે
વક્તાપિ મયા મ્લેચ્છ ઇવ મંસ્યતે।

XII તસ્માદ્ આત્મિકદાયલિપ્સવો યૂયં સમિતે નિષ્ઠાર્થં પ્રાપ્તબહુવરા
ભવિતું યતદ્ધં,

XIII અતરએવ પરભાષાવાદી યદ્ અર્થકરોડપિ ભવેત્ તત્ પ્રાર્થયતાં।

XIV યદ્દહં પરભાષયા પ્રર્થનાં કુચ્યાર્તાહિં મદીય આત્મા પ્રાર્થયતે, કિન્તુ
મમ બુદ્ધિ નિષ્ફલા તિષ્ઠતિ।

XV ઇત્યનેન કિં કરણીયં? અહમ્ આત્મના પ્રાર્થયિષ્યે બુદ્ધ્યાપિ
પ્રાર્થયિષ્યે; અપરં આત્મના ગાસ્યામિ બુદ્ધ્યાપિ ગાસ્યામિ।

XVI ત્વં યદાત્મના ધન્યવાદં કરોષિ તદા યદ્ વદસિ તદ્ યદિ
શિષ્યેનેવોપસ્થિતેન જનેન ન બુદ્ધ્યતે તર્હિં તવ ધન્યવાદસ્યાન્તે
તથાસ્તિવતિ તેન વક્ત્ કથં શક્યતે?

XVII ત્વં સમ્યગ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદસીતિ સત્યં તથાપિ તત્ર પરસ્ય નિષ્ઠા
ન ભવતિ।

XVIII યુષ્માહં સર્વેભ્યોડહં પરભાષાભાષણે સમર્થોડસ્મીતિ કારણાદ્
ઈશ્વરં ધન્યં વદામિ;

XIX તથાપિ સમિતૌ પરોપદેશાર્થં મયા કથિતાનિ પત્ર વાક્યાનિ વરં ન
ય લક્ષં પરભાષીયાનિ વાક્યાનિ।

XX હે ભ્રાતરઃ, યૂયં બુદ્ધ્યા બાલકાઇવ મા ભૂત પરન્તુ દુષ્ટતયા
શિશવઇવ ભૂત્વા બુદ્ધ્યા સિદ્ધા ભવતા।

XXI શાસ્ત્ર ઇદં લિખિતમાસ્તે, યથા, ઇત્યવોચત્ પરેશોડહમ્
આભાષિષ્ય ઇમાન્ જનાન્ ભાષાભિઃ પરકીયાભિ વર્કત્રૈશ્ચ પરદેશિભિઃ।
તથા મયા કૃતેડપીમે ન ગ્રહીષ્યન્તિ મદ્વચઃ।।

XXII અતરએવ તત્ પરભાષાભાષણં અવિશ્વાસિનઃ પ્રતિ ચિહ્નરૂપં
ભવતિ ન ચ વિશ્વાસિનઃ પ્રતિ; કિન્ત્વીશ્વરીયાદેશકથનં નાવિશ્વાસિનઃ
પ્રતિ તદ્ વિશ્વાસિનઃ પ્રત્યેવા।

XXIII સમિતિભુક્તેષુ સર્વેષુ એકસ્મિન્ સ્થાને મિલિત્વા પરભાષાં
ભાષમાણેષુ યદિ જ્ઞાનાકાડ્ક્ષિણોડવિશ્વાસિનો વા તત્રાગચ્છેયુસ્તર્હિં
યુષ્માન્ ઉન્મત્તાન્ કિં ન વદિષ્યન્તિ?

XXIV किन्तु सर्वेष्वीश्वरीयाद्देशं प्रकाशयत्सु यद्यविश्वासी ज्ञानाकाङ्क्षी वा कश्चित् तत्रागच्छति तर्हि सर्वैरेव तस्य पापज्ञानं परीक्षा य ज्ञायते,

XXV ततस्तस्यान्तःकरणस्य गुप्तकल्पनासु व्यक्तीभूतासु सोऽधोमुञ्जः पतन् ईश्वरमाराध्य युष्मन्मध्य ईश्वरो विद्यते इति सत्यं कथामेतां कथयिष्यति।

XXVI हे भ्रातरः, सम्मिलितानां युष्माकम् अकेन गीतम् अन्येनोपदेशोऽन्येन परभाषान्येन ऐश्वरिकदर्शनम् अन्येनार्थबोधकं वाक्यं लभ्यते किमेतत्? सर्वमेव परनिष्ठार्थं युष्माभिः क्रियतां।

XXVII यद्दि कश्चिद् भाषान्तरं विवक्षति तर्ह्येकस्मिन् दिने द्विजनेन त्रिजनेन वा परभाषा कथ्यतां तदधिकैर्न कथ्यतां तैरपि पर्यायानुसारात् कथ्यतां, अकेन य तदर्थो बोध्यतां।

XXVIII किन्त्वर्थाभिधायकः कोऽपि यद्दि न विद्यते तर्हि स समितौ वारयंयमः स्थित्वेश्वरायात्मने य कथां कथयतु।

XXIX अपरं द्वौ त्रयो वेश्वरीयाद्देशवक्तारः स्वं स्वमाद्देशं कथयन्तु तदन्ये य तं विचारयन्तु।

XXX किन्तु तत्रापरेण केनयित् जनेनेश्वरीयाद्देशे लब्धे प्रथमेन कथनात् निवर्त्तितव्यं।

XXXI सर्वे यत् शिक्षां सान्त्वनाञ्च लभन्ते तदर्थं यूयं सर्वे पर्यायैश्वरीयाद्देशं कथयितुं शक्नुथा।

XXXII ईश्वरीयाद्देशवक्तृणां मनांसि तेषाम् अधीनानि भवन्ति।

XXXIII यत् ईश्वरः कुशासनजनको नहि सुशासनजनक अवेति पवित्रलोकानां सर्वसमितेषु प्रकाशते।

XXXIV अपरञ्च युष्माकं वनिताः समितिषु तूष्णीम्भूतास्तिष्ठन्तु यतः शास्त्रलिपितेन विधिना ताः कथाप्रयाराणात् निवारितास्ताभिर्निर्घ्राभिर्भविताव्यं।

XXXV अतस्ता यद्दि किमपि जिज्ञासन्ते तर्हि गेहेषु पतीन् पृच्छन्तु यतः समितिमध्ये योषितां कथाकथनं निन्दनीयं।

XXXVI ऐश्वरं वयः किं युष्मत्तो निरगमत? केवलं युष्मान् वा तत् किम् उपागतं?

XXXVII यः कश्चिद् आत्मानम् ईश्वरीयाद्देशवक्तारम् आत्मनाविष्टं वा मन्यते स युष्मान् प्रति मया यद् यत् लिप्यते तत्प्रभुनाज्ञापितम् ईत्युररी करोतु।

XXXVIII किन्तु यः कश्चित् अज्ञो भवति सोऽज्ञ एव तिष्ठतु।

XXXIX अतयेव हे भ्रातरः, यूयम् ईश्वरीयाद्देशकथनसामर्थ्यं लब्धुं यतध्वं परभाषाभाषणमपि युष्माभिर्न निवार्यतां।

XL सर्व्वकर्म्मणि य विध्यनुसारतः सुपरिपाट्या क्रियन्तां।

XV

I हे भ्रातरः, यः सुसंवाद्यो मया युष्मत्समीपे निवेदितो यूयञ्च यं गृहीतवन्त आश्रितवन्तश्च तं पुनर्युष्मान् विज्ञापयामि।

II युष्माकं विश्वासो यदि वितथो न भवेत् तर्हि सुसंवाद्युक्तानि मम वाक्यानि स्मरतां युष्माकं तेन सुसंवाद्येन परित्राणं जायते।

III यतोऽहं यद् यत् ज्ञापितस्तदनुसारात् युष्मासु मुष्यां यां शिक्षां समार्पयं सेयं, शास्त्रानुसारात् श्रीष्टोऽस्माकं पापमोयनार्थं प्राणान् त्यक्तवान्,

IV श्मशाने स्थापितश्च तृतीयदिने शास्त्रानुसारात् पुनरुत्थापितः।

V स याग्रे कैकै ततः परं द्वादशशिष्येभ्यो दर्शनं दत्तवान्।

VI ततः परं पञ्चशताधिकसंष्यकेभ्यो भ्रातृभ्यो युगपद् दर्शनं दत्तवान् तेषां केचित् मळानिद्रां गता बहुराश्राद्यापि वर्तन्ते।

VII तदनन्तरं याकूबाय तत्पश्चात् सर्व्वेभ्यः प्रेरितेभ्यो दर्शनं दत्तवान्।

VIII सर्व्वशेषेऽकालजाततुल्यो योऽहं, सोऽहमपि तस्य दर्शनं प्राप्तवान्।

IX ईश्वरस्य समितिं प्रति दौरात्म्यायरणाद् अहं प्रेरितनाम धर्तुम् अयोग्यस्तस्मात् प्रेरितानां मध्ये क्षुद्रतमश्चास्मि।

X यादृशोऽस्मि तादृश ईश्वरस्यानुग्रहेणैवास्मि; अपरं मां प्रति तस्यानुग्रहो निष्कूलो नाभवत्, अन्येभ्यः सर्व्वेभ्यो मयाधिकः श्रमः कृतः, किन्तु स मया कृतस्तन्नहि मत्सङ्कारिणेश्वरस्यानुग्रहेणैवा।

XI अतयेव मया भवेत् तैर्वा भवेत् अस्माभिस्तादृशी वार्त्ता घोष्यते सैव य युष्माभिर्विश्वासेन गृहीता।

XII મૃત્યુદશાતઃ ખ્રીષ્ટ ઉત્થાપિત ઇતિ વાર્તા યદિ તમઘિ ઘોષ્યતે તર્હિ મૃતલોકાનામ્ ઉત્થિતિ નાસ્તીતિ વાગ્ યુષ્માકં મધ્યે કૈશ્ચિત્ ક્રુતઃ કથ્યતે?

XIII મૃતાનામ્ ઉત્થિતિ ર્થદિ ન ભવેત્ તર્હિ ખ્રીષ્ટોડપિ નોત્થાપિતઃ

XIV ખ્રીષ્ટશ્ચ યદનુત્થાપિતઃ સ્યાત્ તર્હસ્માકં ઘોષણં વિતથં યુષ્માકં વિશ્વાસોડપિ વિતથઃ।

XV વયન્નેશ્વરસ્ય મૃષાસાક્ષિણો ભવામઃ, યતઃ ખ્રીષ્ટ સ્તેનોત્થાપિતઃ ઇતિ સાક્ષ્યમ્ અસ્માભિરીશ્વરમઘિ દત્તં કિન્તુ મૃતાનામુત્થિતિ ર્થદિ ન ભવેત્ તર્હિ સ તેન નોત્થાપિતઃ।

XVI યતો મૃતાનામુત્થિતિ ર્થિતિ ન ભવેત્ તર્હિ ખ્રીષ્ટોડપ્યુત્થાપિતત્વં ન ગતઃ।

XVII ખ્રીષ્ટસ્ય યદનુત્થાપિતઃ સ્યાત્ તર્હિ યુષ્માકં વિશ્વાસો વિતથઃ, યૂયમ્ અદાપિ સ્વપાપેષુ મગ્નાસ્તિષ્ઠથા

XVIII અપરં ખ્રીષ્ટાશ્ચિતા યે માનવા મહાનિદ્રાં ગતાસ્તેડપિ નાશં ગતાઃ।

XIX ખ્રીષ્ટો યદિ કેવલમિહલોકે ડસ્માકં પ્રત્યાશાભૂમિઃ સ્યાત્ તર્હિ સર્વ્વમર્ત્યેભ્યો વયમેવ દુર્ભાગ્યાઃ।

XX ઇદાનીં ખ્રીષ્ટો મૃત્યુદશાત ઉત્થાપિતો મહાનિદ્રાગતાનાં મધ્યે પ્રથમફલસ્વરૂપો જાતશ્ચા

XXI યતો યદ્રત્ માનુષદ્વારા મૃત્યુઃ પ્રાદુર્ભૂતસ્તદ્રત્ માનુષદ્વારા મૃતાનાં પુનરુત્થિતિરપિ પ્રદુર્ભૂતા।

XXII આદમા યથા સર્વે મરણાઘીના જાતાસ્તથા ખ્રીષ્ટેન સર્વે જીવયિષ્યન્તે।

XXIII કિન્ત્વેકૈકેન જનેન નિજે નિજે પર્યાયિ ઉત્થાતવ્યં પ્રથમતઃ પ્રથમજાતફલસ્વરૂપેન ખ્રીષ્ટેન, દ્વિતીયતસ્તસ્યાગમનસમયે ખ્રીષ્ટસ્ય લોકૈઃ।

XXIV તતઃ પરમ્ અન્તો ભવિષ્યતિ તદાનીં સ સર્વ્વ શાસનમ્ અધિપતિત્વં પરાક્રમન્ન લુપ્ત્વા સ્વપિતરીશ્વરે રાજત્વં સમર્પયિષ્યતિ।

XXV યતઃ ખ્રીષ્ટસ્ય રિપવઃ સર્વે યાવત્ તેન સ્વપાદ્યોરઘો ન નિપાતયિષ્યન્તે તાવત્ તેનૈવ રાજત્વં કર્તવ્યં।

XXVI તેન વિજેતવ્યો યઃ શેષરિપુઃ સ મૃત્યુરેવા

XXVII લિખિતમાસ્તે સર્વાર્ણિ તસ્ય પાઘ્યો વશીકૃતાનિ કિન્તુ સર્વાર્ણિયેવ તસ્ય વશીકૃતાનીત્યુક્તે સતિ સર્વાર્ણિ યેન તસ્ય વશીકૃતાનિ સ સ્વયં તસ્ય વશીભૂતો ન જાત ઇતિ વ્યક્તાં

XXVIII સર્વેષુ તસ્ય વશીભૂતેષુ સર્વાર્ણિ યેન પુત્રસ્ય વશીકૃતાનિ સ્વયં પુત્રોડપિ તસ્ય વશીભૂતો ભવિષ્યતિ તત ઈશ્વરઃ સર્વેષુ સર્વ અેવ ભવિષ્યતિ

XXIX અપરં પરેતલોકાનાં વિનિમયેન યે મજ્જન્તે તૈઃ કિં લપ્સ્યતે? યેષાં પરેતલોકાનામ્ ઉત્થિતિઃ કેનાપિ પ્રકારેણ ન ભવિષ્યતિ તેષાં વિનિમયેન કુતો મજ્જનમપિ તૈરઙ્ગીક્રિયતે?

XXX વયમપિ કુતઃ પ્રતિદણ્ડં પ્રાણભીતિમ્ અઙ્ગીકુર્મહે?

XXXI અસ્મત્પ્રભુના યીશુખ્રીષ્ટેન યુષ્મત્તો મમ યા શ્લાઘાસ્તે તસ્યાઃ શપથં કૃત્વા કથયામિ દિને દિનેડહં મૃત્યું ગચ્છામિ

XXXII ઇફ્રિષનગરે વન્યપશુભિઃ સાર્દ્ધં યદિ લૌકિકભાવાત્ મયા યુદ્ધં કૃતં તર્હિ તેન મમ કો લાભઃ? મૃતાનામ્ ઉત્થિતિ યદિ ન ભવેત્ તર્હિ, કુર્મો ભોજનપાનેડઘ શ્વસ્તુ મૃત્યુ ભવિષ્યતિ

XXXIII ઇત્યનેન ઘર્માત્ મા ભ્રંશધ્વાં કુસંસર્ગેણ લોકાનાં સદાચારો વિનશ્યતિ

XXXIV યૂયં યથોચિતં સચૈતન્યાસ્તિષ્ઠત, પાપં મા કુરુધ્વાં, યતો યુષ્માકં મધ્ય ઈશ્વરીયજ્ઞાનહીનાઃ કેડપિ વિદ્યન્તે યુષ્માકં ત્રપાયૈ મયેદં ગદ્યતો

XXXV અપરં મૃતલોકાઃ કથમ્ ઉત્થાસ્યન્તિ? કીદૃશં વા શરીરં લબ્ધ્વા પુનરેષ્યન્તીતિ વાક્યં કશ્ચિત્ પ્રક્ષ્યતિ

XXXVI હે અજ્ઞ ત્વયા યદ્ બીજમ્ ઉચ્યતે તદ્ યદિ ન મિચ્ચેત તર્હિ ન જીવયિષ્યતો

XXXVII યયા મૂર્ત્યા નિર્ગન્તવ્યં સા ત્વયા નોપ્યતે કિન્તુ શુષ્કં બીજમેવ; તસ્ય ગોધૂમાદીનાં કિમપિ બીજં ભવિતું શકનોતિ

XXXVIII ઈશ્વરેણેવ યથાભિલાષં તસ્મૈ મૂર્તિ દીયતે, એકૈકસ્મૈ બીજાય સ્વા સ્વા મૂર્તિરેવ દીયતો

XXXIX सर्वाणि पललानि नैकविधानि सन्ति, मनुष्यपशुपक्षिमत्स्यादीनां भिन्नरूपाणि पललानि सन्ति।

XL अपरं स्वर्गीया मूर्तयः पार्थिवा मूर्तयश्च विद्यन्ते किन्तु स्वर्गीयानाम् अेकरूपं तेजः पार्थिवानाञ्च तदन्यरूपं तेजोऽस्ति।

XLI सूर्यस्य तेज अेकविधं यन्द्रस्य तेजस्तदन्यविधं ताराणाञ्च तेजोऽन्यविधं, ताराणां मध्येऽपि तेजसस्तारतम्यं विद्यते।

XLII तत्र लिपितमास्ते यथा, 'आदिपुरुष आदम् जिवत्प्राणी बभूव,' किन्त्वन्तिम आदम् (फ्रीष्टो) जिवनदायक आत्मा बभूव।

XLIII यद् उच्यते तत् तुच्छं यय्योत्थास्यति तद् गौरवान्वितं; यद् उच्यते तन्निर्बलं यय्योत्थास्यति तत् शक्तियुक्तं।

XLIV यत् शरीरम् उच्यते तत् प्राणानां सक्ष, यय्य शरीरम् उत्थास्यति तद् आत्मनः सक्षा प्राणसक्षस्वरूपं शरीरं विद्यते, आत्मसक्षस्वरूपमपि शरीरं विद्यते।

XLV तत्र लिपितमास्ते यथा, आदिपुरुष आदम् जिवत्प्राणी बभूव, किन्त्वन्तिम आदम् (फ्रीष्टो) जिवनदायक आत्मा बभूव।

XLVI आत्मसक्ष न प्रथमं किन्तु प्राणसक्षैव तत्पश्चाद् आत्मसक्षा

XLVII आद्यः पुरुषे मृद उत्पन्नत्वात् मृण्मयो द्वितीयश्च पुरुषः स्वर्गाद् आगतः प्रभुः।

XLVIII मृण्मयो यादृश आसीत् मृण्मयाः सर्वे तादृशा भवन्ति स्वर्गीयश्च यादृशोऽस्ति स्वर्गीयाः सर्वे तादृशा भवन्ति।

XLIX मृण्मयस्य रूपं यद्दद् अस्माभि धारितं तद्दत् स्वर्गीयस्य रूपमपि धारयिष्यते।

L हे भ्रातरः, युष्मान् प्रति व्याहरामि, ईश्वरस्य राज्ये रक्तमांसयोरधिकारो भवितुं न शक्नोति, अक्षयत्वे य क्षयस्याधिकारो न भविष्यति।

LI पश्यताहं युष्मभ्यं निगूढां कथां निवेदयामि।

LII सर्वैरस्माभि र्भडानिद्रा न गमिष्यते किन्त्वन्तिमदिने तूर्या वादितायाम् अेकस्मिन् विपले निमिषैकमध्ये सर्वे रूपान्तरं गमिष्यते,

યતસ્તૂરી વાદિષ્યતે, મૃતલોકાશ્રાક્ષયીભૂતા ઉત્થાસ્યન્તિ વયઞ્ચ રૂપાન્તરં ગમિષ્યામઃ।

LIII યતઃ ક્ષયણીયેનૈતેન શરીરેણાક્ષયત્વં પરિહિતવ્યં, મરણાધીનેનૈતેન દેહેન ચામરત્વં પરિહિતવ્યં।

LIV એતસ્મિન્ ક્ષયણીયે શરીરે ડક્ષયત્વં ગતે, એતસ્મન્ મરણાધીને દેહે ચામરત્વં ગતે શાસ્ત્રે લિખિતં વચનમિદં સેત્સ્યતિ, યથા, જયેન ગ્રસ્યતે મૃત્યુઃ।

LV મૃત્યો તે કણ્ટકં કુત્ર પરલોક જયઃ ક્ક તો।

LVI મૃત્યોઃ કણ્ટકં પાપમેવ પાપસ્ય ચ બલં વ્યવસ્થા।

LVII ઈશ્વરશ્ચ ધન્યો ભવતુ યતઃ સોડસ્માકં પ્રભુના યીશુષ્રીષ્ટેનાસ્માન્ જયયુક્તાન્ વિધાપયતિ।

LVIII અતો હે મમ પ્રિયભ્રાતરઃ; યૂયં સુસ્થિરા નિશ્ચલાશ્ચ ભવત પ્રભોઃ સેવાયાં યુષ્માકં પરિશ્રમો નિષ્ફલો ન ભવિષ્યતીતિ જ્ઞાત્વા પ્રભોઃ કાર્યં સદા તત્પરા ભવતા।

XVI

I પવિત્રલોકાનાં કૃતે ચોડર્થસંગ્રહસ્તમધિ ગાલાતીયદેશસ્ય સમાજા મયા યદ્ આદિષ્ટાસ્તદ્ યુષ્માભિરપિ ક્રિયતાં।

II મમાગમનકાલે યદ્ અર્થસંગ્રહો ન ભવેત્ તન્નિમિત્તં યુષ્માકમેકૈકેન સ્વસમ્પદાનુસારાત્ સન્નયં કૃત્વા સપ્તાહસ્ય પ્રથમદિવસે સ્વસમીપે કિન્ચિત્ નિક્ષિપ્યતાં।

III તતો મમાગમનસમયે યૂયં યાનેવ વિશ્વાસ્યા ઇતિ વેદિષ્યથ તેભ્યોડહં પત્રાણિ દત્ત્વા યુષ્માકં તદ્દાનસ્ય ચિરૂશાલમં નયનાર્થં તાન્ પ્રેષયિષ્યામિ।

IV કિન્તુ યદિ તત્ર મમાપિ ગમનમ્ ઉચિતં ભવેત્ તર્હિ તે મયા સહ યાસ્યન્તિ।

V સામ્પ્રતં માકિદનિયાદેશમહં પર્યટામિ તં પર્યટ્ય યુષ્મત્સમીપમ્ આગમિષ્યામિ।

VI અનન્તરં કિં જાનામિ યુષ્મત્સન્નિધિમ્ અવસ્થાસ્યે શીતકાલમપિ યાપયિષ્યામિ ચ પશ્ચાત્ મમ યત્ સ્થાનં ગન્તવ્યં તત્રૈવ યુષ્માભિરહં પ્રેરયિતવ્યઃ।

VII यतोऽहं यात्राकाले क्षणमात्रं युष्मान् द्रष्टुं नेच्छामि किन्तु प्रभु र्धनुष्जानीयात् तर्हि किञ्चिद् दीर्घकालं युष्मत्समीपे प्रवस्तुम् उच्छामि।

VIII तथापि निस्तारोत्सवात् परं पञ्चाशत्तमदिनं यावद् उद्दिष्टपुर्यां स्थास्यामि।

IX यस्माद् अत्र कार्यसाधनार्थं ममान्तिके बृहद् द्वारं मुक्तं भवति विपक्षा अपि विद्यन्ते।

X तिमिथि र्धदि युष्माकं समीपम् आगच्छेत् तर्हि येन निर्भयं युष्मन्मध्ये वर्त्तत तत्र युष्माभिर्मनी निधीयतां यस्माद् अहं यादृक् सोऽपि तादृक् प्रभोः कर्माणो यतते।

XI कोऽपि तं प्रत्यनादरं न करोतु किन्तु स ममान्तिकं यद् आगन्तुं शक्नुयात् तदर्थं युष्माभिः सकुशलं प्रेष्यतां। भ्रातृभिः सार्द्धमहं तं प्रतीक्षे।

XII आपल्लुं भ्रातरमध्यहं निवेदयामि। भ्रातृभिः साकं सोऽपि यद् युष्माकं समीपं व्रजेत् तदर्थं मया स पुनः पुनर्यायितः किन्त्विदानीं गमनं सर्वथा तस्मै नारोयत, एतः परं सुसमयं प्राप्य स गमिष्यति।

XIII यूयं जगृह्य विश्वासे सुस्थिरा भवत पौरुषं प्रकाशयत भवन्तो भवत।

XIV युष्माभिः सर्वाणि कर्माणि प्रेम्ना निष्पाद्यन्त।

XV हे भ्रातरः, अहं युष्मान् उदमम् अभियारये स्तिङ्गानस्य परिजना आपायादेशस्य प्रथमजगतङ्गलस्वर्पाः, पवित्रलोकानां परियर्यायै य त आत्मनो न्यवेदयन् एति युष्माभिर्ज्ञायते।

XVI अतो यूयमपि तादृशलोकानाम् अस्मत्सहायानां श्रमकारिणाञ्च सर्वेषां वश्या भवत।

XVII स्तिङ्गानः इतृनात आपायिकश्च यद् अत्रागमन् तेनाहम् आनन्दामि यतो युष्माभिर्यत् न्यूनितं तत् तैः सम्पूरितं।

XVIII तै र्भुष्माकं मम य मनांस्याप्यायितानि तस्मात् तादृशा लोका युष्माभिः सम्मन्तव्याः।

XIX युष्मभ्यम् आशियादेशस्थसमाजानां नमस्कृतिम् आङ्किलप्रिस्किव्लयोस्तन्मण्डपस्थसमितेश्च बडुनमस्कृतिं प्रजानीत।

XX सर्वे भ्रातरो युष्मान् नमस्कृत्वन्तो यूयं पवित्रयुग्मनेन मिथो नमत।

XXI પૌલોડહં સ્વકરલિખિતં નમસ્કૃતિં યુષ્માન્ વેદયે।

XXII યદિ કશ્ચિદ્ યીશુખ્રીષ્ટે ન પ્રીયતે તર્હિ સ શાપગ્રસ્તો ભવેત્
પ્રભુરાયાતિ।

XXIII અસ્માકં પ્રભો રીશુખ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહો યુષ્માન્ પ્રતિ ભૂયાત્।

XXIV ખ્રીષ્ટં યીશુમ્ આશ્રિતાન્ યુષ્માન્ પ્રતિ મમ પ્રેમ તિષ્ઠતુ ઇતિ॥

**Sanskrit Bible (NT) in Gujarati Script
New Testament in Sanskrit Language; printed in
Gujarati Script**

copyright © 2018 SanskritBible.in

Language: Sanskrit

Contributor: SanskritBible.in

Thank you for your interest in Sanskrit Bible.

Sanskrit Bible (NT) is freely available in 22 different scripts of your choice. This edition is in Gujarati script and is based on the Sanskrit translation of the Holy Bible published by Calcutta Baptist Missionaries in 1851. Please visit SanskritBible.in to learn more about Sanskrit Bible and to download various free Christian literature.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-01-01

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 29 Jan 2022

e1290797-4477-53f0-873d-c9153a72fd01